

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

» Jeg betvivler ikke det talte og skrevne ords betydning i prædiken, sange og salmer. Men billedsproget kan være et alternativt medie til at komme væk fra overfladen ned i de dybere lag

Hago Pedersen
side 9

» Hos Gud får vi jo alt for intet, så hvorfor ikke yde lidt den anden vej i tjeneste for ham, som er vores herre?

Hans Jørgen Søndergaard
side 11

» For Bonhoeffer var det kampen for den "dyre nåde", det gjaldt. Og det er det stadig. Hvor vejen konkret skal gå for os i dag, overlader han til os selv at finde ud af

Carsten Dalsgaard Hansen
side 12

Vi må stå sammen nu

Der er behov for at starte slutspurten tidligere end sidste år, hvis LM's regnskab for 2012 skal hænge sammen

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Det er nu, det skal sættes ind, hvis 2012 skal blive et økonomisk vendepunkt for Luthersk Mission. Ellers kan man se frem til endnu et år med underskud.

"Landskassen har brug for økonomisk støtte her og nu," siger resursechef Johnny Lindgreen.

Han opfordrer derfor LM's venner til at sende gaver med det samme i stedet for at vente til sidste øjeblik.

Slutspurt nu

Gavebudgettet for hele 2012 er på 16,5 millioner kroner. Det svarer til, hvad der blev samlet ind sidste år, hvor LM fik en rekordstor gaveindtægt på grund af en meget flot slutspurt.

"Den slutspurt skal vi

starte nu, hvis vi skal undgå underskud i år," siger Johnny Lindgreen.

Der skal spares

Efter flere år med underskud er LM's landskasse nu i en situation, hvor der ikke er flere reserver at trække på.

Samtidig er det nødvendigt at tilpasse budgettet fremover til en situation, hvor der ikke kommer så store arveindtægter som tidligere. Derfor bliver det også nødvendigt at bruge sparekniven.

Da Landsstyrelsen på sit sidste møde drøftede den økonomiske situation, blev det besluttet, at der skal spares to millioner kroner på det fremlagte budgetforslag for 2013.

Læs side 2

Træ

I den første bog i Narnia-serien giver løven Aslan – den gode og retmæssige konge af Narnia – drengen Digory et sølvæble, som han tager med til sin syge mor. Hun bliver helbredt ved en bid af æblet.

Digory planter æblet, og træet, der vokser frem, kommer til at udgøre materialet for porten ind til Narnia – det underfulde garderobeskab.

Træer er noget livgivende og smukt.

Paradis var en have fuld af træer, som Gud gik tur iblandt sammen med menneskene.

Vi hører ofte om, hvordan træer er nød-

vendige til at nedbryde CO₂, så jorden er til at leve på. Brugt som brændsel kan træer skabe varme. Vi bruger træer til at bygge huse af, som vi kan leve i, til at lave møbler og papir af. Træer bærer frugt.

Det var også et træ, der førte menneskene til fald, hvorefter de måtte forlade haven. Men Gud lod et nyt træ vokse frem. Det kom til at udgøre materialet for vores port ind til "Narnia" – indtil paradiset og nærvær med Gud.

Korsets træ blev vores garderobeskab.

Katrine Vigilius

FOTO: ISTOCKPHOTO

LM Kids parat til fusion med LMU

Beslutning vil give mulighed for at ansætte flere nye medarbejdere om nogle år

FOTO: PETER LEIF MØSTRUP HANSEN

Det var en tilfreds Thomas Rasmussen, der som formand for LM Kids på repræsentantskabsmødet lørdag den 1. september kunne konstatere, at et enigt repræsentantskab gik ind for forslaget om at fusionere med Luthersk Missions Ungdom (LMU).

"Jeg er rigtig glad for, at der var enighed om denne store beslutning. Det er vigtigt for os," siger han.

Hjælp til lederne

For Thomas Rasmussen er den afgørende fordel ved en fusion med LMU, at det fremover vil blive muligt at

ansætte flere konsulenter, som kan give de mange frivillige børneledere sparring og konkrete materialer i hænderne til gavn for børnearbejdet.

"Det er de to ting, vores lokale ledere efterspørger," siger han.

Fusionen med LMU vil udløse tilskud fra Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF), som vil gøre det muligt at ansætte op til fire nye medarbejdere, vurderes det.

Grundig drøftelse

Dan Månsson, der er landsleder i LM Kids, fortæller, at beslutningen blev truffet på

baggrund af en grundig og god drøftelse fredag aften.

"Det var ikke nogen let beslutning at træffe, men der var en klar fælles forståelse," siger han.

Fusionsprocessen mellem LMU og LM Kids er dermed kommet et vigtigt skridt videre.

Sagen skal nu behandles på både LMU's og LM's generalforsamlinger her i efteråret. LMU's vedtægter kræver dog, at beslutningen træffes på to ordinære generalforsamlinger. Derfor vil fusionen først være endeligt godkendt i oktober 2013.

brs

Ebbe Kaas; Der er er en del organisations-egoisme, som må skrinlægges

Armlængdeprincippet for *Tro og Mission*

Vi modtager undertiden spørgsmål om den redaktionelle linje på *Tro og Mission*. Derfor denne korte redegørelse for, hvordan vi tænker om avisens status i LM.

I mange år har LM's ledelse haft det, man på nudansk kalder et armlængdeprincip i forhold til *Tro og Mission*. Det betyder kort fortalt, at avisen er forpligtet på at arbejde for LM's formål og grundlag, men at avisen i det daglige er selvforvaltende og ikke underlagt direkte styring fra Landsstyrelsen (LS) eller ledelsesteamet.

Redaktøren er eneansvarlig for de mange konkrete redaktionelle valg af stof, vinkler, billeder, skribenter, interviewfore og så videre. Det betyder også, at avisen har ret til at anlægge en kritisk vinkel på ledelsens handlinger og udtalelser.

Ledelsesudmeldinger og dagligt samarbejde

Der er i avisen også egentlige ledelsesudmeldinger: Nyt fra LS, meddelelser om ansættelser og medarbejderes afgange, udtalelser fra LS og så videre.

Her er der naturligvis ikke noget armlængdeprincip, men ledelsen "ejer" disse artikler.

Vi tror, der er fordele for begge parter ved denne ordning. Ledelsen slipper for at have ansvar for de mange små valg, et redaktionsarbejde består i, og redaktionen får udstrakt frihed.

For at dette kan fungere godt, mødes LS og redaktøren en gang årligt til en evaluering og drøftelse af linjen, ligesom en række konkrete sager naturligvis i det daglige bliver drøftet. Men beslutningsmyndigheden ligger hos redaktøren.

Ikke en ny opfindelse

Dette princip skal forvaltes med visdom: Ledelsen må ikke være forfængelig og nærtagende, og bladet må ikke drive kampagnejournalistik for bestemte fløje i LM. Ledelsen skal kunne komme til orde i rimelig mængde og på prominent plads.

Vi er klar over, at dette er en lidt usædvanlig måde at forvalte et foreningsblad på. I hvert fald i Danmark. Men det er i god overensstemmelse med LM's demokratiske tradition, at der er intern debat, og at kritik kan komme til orde. Og vi tror faktisk, det er udtryk for respekt for moderne mennesker, at forskellige synspunkter på denne måde får plads.

I øvrigt: Armlængdeprincippet er ikke nogen ny opfindelse. Det blev direkte formuleret i forbindelse med bladets overgang til avis i 1984, og de, der kan huske *Missionsvennen* under den legendariske redaktør Povl P's ledelse i 1960'erne og 70'erne, ved, at bladet også dengang havde en selvstændig profil.

Jens Ole Christensen
generalsekretær

sjaelesorg.dk
- i al fortrolighed

*sjaelesorg - forkyndelse
- bibelundervisning*

Dan K. Månsson - tlf. 29 26 44 34

At sprede evangeliet er ikke gratis

Der er brug for 9,5 millioner kroner resten af året, og besparelser næste år er nødvendige

AF JOHNNY LINDGREEN,
RESURSECHEF

I august indkom 809.000 kroner, som vi takker for!

Samtidig må vi desværre konstatere, at det måned for måned bliver tydeligere, at gaveindtægten i 2012 ikke kan følge med gaveindtægten i 2011. Det er en stor udfordring!

Vil det lykkes at få ind-

FOTO: AXEL RYE CLAUSEN

LM ønsker at sprede evangeliet - nationalt og internationalt.

samlet 16,5 millioner kroner inden nytår? Lige nu mangler der 9,5 millioner til gavebudgettet. Hvis årets

regnskab skal hænge sammen, er der altså brug for en ekstraordinær indsats. Ledelsen arbejder hårdt

på, at budgettet for 2013 skal balancere. Der er ganske enkelt ikke råd til flere år med underskud. Vi forventer, at vi skal spare i omegnen af to millioner kroner. Det i sig selv kalder på smertelige besparelser. Et stort underskud i 2012 vil kun forværre udfordringen.

Vi vil mission

Midt i informationerne om det store behov er det vigtigt at huske, hvorfor LM' landskasse har brug for pengene.

Det har vi, fordi LM vil mission både internationalt og nationalt. Vi ønsker at sprede evangeliet - og det koster penge.

essens;

Sæt fokus på selve sagen

AF EBBE KAAS
MEDLEM AF LANDSSTYRELSE
LEKAAS@BBSYD.DK

Der er en samling i den norske kirkehistorie, som jeg er fuld af beundring over for, nemlig det store møde i Calmayergate Missionshus i Oslo tilbage i 1920. Der blev man enige om en konkret strategi i kampen mod den teologi, der ikke havde Bibelen som autoritet.

Af de beslutninger, som de 950 delegater blev enige om efter at have konstateret: "Det maa derfor fylde os med dyp smerte i denne tid

at se bibeltro mænd indgaa i frivillig samarbejde med dem, som har brutt med bibelens autoritet og indsats menneskemening i Guds ords sted", var der især to, som fik stor betydning:

a. Indenfor det frivillige kristelige arbejde vil vi vaake over at der som tillidsmænd og arbeidere kun vælges folk som uforbeholdent stiller sig paa Skriftens grund efter vor kirkes bekjendelse.

b. Hvor menigheterne har prester, der vitterlig ikke forkynnder det bibelske evangelium hævder vi den levende menighets ret til paa andre lovlige veie at betjene sig med Guds ord, daap og nadver.

Jeg kunne ønske, at et tilsvarende møde kunne sammenkaldes her i vor tid. En indbydelse til at sætte

hinanden stævne i Bethesda i København. Den skulle gælde repræsentanter fra Indre Mission, Luthersk Mission, Evangelisk luthersk Mission, Ordet og Israel, Dansk Ethioper Mission, Israelsmissionen, KFS, Soldatermissionen, DBI, Menighedsfakultetet og så videre. Folk fra disse organisationers ledelse og folkevalgte styrelser, men også præster fra folkekirken og repræsentanter fra frimenigheder.

Et sådant møde skulle sætte fokus på selve sagen: Kan der skabes en fælles og samlet front mod bibelutroskaben? Denne kæmpe samling skulle ligeledes være stedet, hvor vi kunne give hinanden opmuntring og vejledning, men også håndslag på, at vi ikke vil lade folk med en bibelkritisk

holdning komme til orde.

Men, vil man måske indvende: er det ikke umuligt i praksis at sige, hvem der har brudt med Bibelens autoritet? Vil det ikke blive begyndelsen på en kætterjagt?

Var det mere enkelt i 1920? Nej, selvfølgelig var det ikke det. Hvis villigheden er til stede, så er det muligt at vedtage et lille sæt spilleregler, som kan værne menighederne imod den bibelopløsende teologi.

Tiden kalder på en større samhørighed mellem de forskellige organisationer. Der er en del organisations-egoisme, som må skrinlægges.

Men gad vide, om det bare er en uopnåelig drøm? Lad os gøre forsøget, selv om tiden ikke i sig selv indbyder til de store tanker og handlinger.

tro & mission

Udgiver

Luthersk Mission
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
W www.dlm.dk
Ekspedition: Man-tor 9-16, fre 9-15. Gaver til missionsarbejdet sendes til giro 542 7754 eller til bank 2230 - 0100078342.

Tryk Skive Folkeblad
Oplag 3.600. ISSN 1601-975X

Redaktion

T 48 20 76 80
E tm@dlm.dk
Birger Reuss Schmidt, ansv. red.
direkte tlf. 48 20 76 83
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Ditte Olsen, webredaktør
Ole Solgaard, journalist

Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992

Pris

Danmark: 370 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 190 kr.
Udlandet (herunder Færøerne og Grønland): 470 kr. pr. år.

Abonnement

Luthersk Mission
T 48 20 76 60, E dlm@dlm.dk
PBSnr.: 01793985, Deb.grp.: 00002
Abonnementet løber, til det bliver opsagt. Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

Annoncer

Grundpris
Kr. 8,50 pr. spaltecentimeter
Småannoncer kun for private. 125 kroner for de første 25 ord (inkl. overskrift). Derefter 6,50 kroner pr. ord - max. 50 ord.

Deadline

Stof til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 18. september 2012.

Fritidsjournalister

Bornholm
Birger Pedersen
T 56 95 05 04
E aud.birger@lic-mail.dk
København
Kim Jørgensen
T 33 21 23 95
E kimskj@mail.dk
Christina Holmegaard Pedersen
T 59 27 40 02,
E cnilima@hotmail.com
Lolland-Falster
Jan Nielsen

T 54 85 44 96

E lrn_jan@mail.dk
Vestjylland
Gunnar Riis Jensen
T 97 12 74 62,
E gunnar@riis.mail.dk
Karin Mørk Nielsen
T 75 24 30 40,
E tiko@dlgtele.dk
Østjylland
Gitte Haahr-Andersen
T 86 17 73 03
E gitte.haahr@gmail.com

volontør;

Signe Damm; Jeg tager gerne til Tanzania igen til næste år for at lave en børnelejr eller gøre det samme igen. De har fået redskaber, men har brug for nye input

Dansk inspiration til søndagsskolen

LMU'ere brugte sommerferien på at holde workshopper for medarbejdere i børnearbejdet i Tanzania

AF KIM S. JØRGENSEN
FRITIDSJOURNALIST

Seks uger i Tanzania er, hvad LMU'erne Morten og Signe Damm, Frederik Folkmann og Elisabeth Nørrelykke Nissen fra Nordvestkirken i København har brugt deres sommerferie på.

De har rejst sammen med tidligere missionær Erik Nielsen, der i flere år har ønsket at rejse tilbage til Tanzania for at undervise søndagsskolelærere. Da han i år fik muligheden, engagerede han de fire LMU'ere, der alle har erfaring fra børnearbejdet i Danmark.

Der var to formål med rejsen: holde ferie og afholde workshopper.

"Det har været godt at bruge ferien på noget, der har mere betydning end ens egen rejselyst," siger Morten Damm, og Elisabeth Nørrelykke Nissen supplerer:

"Jeg ville gerne bruge min rejse til også at yde en indsats."

Der blev dog også tid til både strandtur på Zanzibar og safaritur.

Formidling med redskaber
Rejsens centrale formål var afholdelsen af fire planlagte workshopper for søndagsskolelærere af to til tre dages varighed.

"Det handlede om at vise tanzanierne nogle helt simple redskaber til formidling af evangeliet til børnene samt inspirere og vejlede dem til at bruge redskaberne," fortæller Signe Damm.

Redskaberne var medbragt fra Danmark efter nøje overvejelser om, hvad der var realistisk at anvende i Tanzania. De skulle være simple og uafhængige af teknik. Tanzanierne skulle jo også kunne bruge dem efter workshoppen.

De havde blandt andet medbragt foldetegninger, hånddukker, tryllekunstner, klodser, foldestokke samt figurer snittet i træ.

Nødvendig træning

I workshoppen var fokus lagt på den praktiske træning.

LMU'erne underviste - med supervision af Erik Nielsen - i at formidle med redskaber, blandt andet tryllekunstner.

Den skulle sikre, at tanzanierne efterfølgende kunne anvende de nye redskaber. Træningen var nødvendig, da redskaberne og metoderne var ukendte for de fleste tanzanier. Der er nemlig ikke nogen tradition for at bruge redskaber i formidlingen i Tanzania.

"Ud over at lære det praktiske handlede det også om at give dem en forståelse af pædagogikken i formidlingen samt vise dem en evangeliecentreret søndagsskoleundervisning," fortæller Frederik Folkmann.

Som afslutning på workshoppen fik deltagerne redskaberne til brug i deres egen søndagsskole.

De fire LMU'ere er enige om, at arbejdet med uddannelse af søndagsskoleledere er vigtigt, fordi det gælder den næste generation af kristne i Tanzania.

Tid til andet

På turen blev der tilbagelagt 3.400 kilometer, og steder som Zanzibar, Dar es Salaam, Iringa og Sumbawanga blev besøgt.

Ud over workshopperne var der også planlagt tre dages bogsalg for litteraturarbejdet Soma Biblia.

"Folk er meget åbne for kristendom i Tanzania. Et minut efter, at man har åbnet for bilen, er der masser af kunder. Holder man for rødt, eller er man ved at tanke, kommer tanzanierne

og spørger efter, hvad en bibel koster. De kender bilen og ved, at vi har bøger med," fortæller Signe Damm.

Undervejs blev der også afholdt tre ikke planlagte workshopper, da muligheden opstod.

"Hvis nogen havde lyst, var vi klar til at afholde workshoppen," fortæller de.

Faktisk har de deltaget i det meste af det, som bød sig undervejs. I det daglige var Erik Nielsen tolk, og før workshoppen bad de altid

bedt om, at der ville være tolke til stede, som kunne oversætte fra engelsk til swahili. Gud gjorde, at det var der altid.

Lærerig rejse
Omend målet med rejsen

var at lære fra sig, har de unge også selv lært noget.

"I Tanzania erfarede jeg, at velsignelse langt mere er at give væk end at få. Vi besøgte en fattig familie, som boede i et hus uden strøm og varme. Det bestod stort set kun af vægge. Vi oplevede deres store gæstfrihed og samtidige tillid til, at Gud nok skulle sørge for dem. Det var også tankevækkende, at de havde indrettet et rum som bede- og læserum," fortæller Frederik Folkmann.

De er også alle fire enige om, at de har lært meget af at rejse sammen med Erik Nielsen og opleve hans gudsforhold og evne til at se og gribe muligheden for evangelisation.

"Jeg tager gerne derned igen til næste år for at lave en børnelejr eller gøre det samme igen. De har fået redskaber, men har brug for nye input," siger Signe Damm, og Morten Damm fortsætter:

"Hvis Gud vil have, at vi skal rejse ud som missionærer, er min lyst ikke blevet mindre."

Volontører 2012-2013 i LM's internationale arbejde

Efter sommerferien har LM udsendt syv unge mennesker til en volontørtjeneste i et af LM's missionslande frem til sommeren 2013.

Fire er rejst til Cambodja - to til Siem Reap og to til Phnom Penh - en til Peru, en til Tanzania, og en følger med en kommende missionærfamilie først til forberedelse i England og siden til Tanzania.

Rikke Mark Hansen

20 år. Fra Sydals. Student 2012. Undervisning af missionær-barn i dansk i Peru, samt medarbejder i kirkens børne- og ungdomsarbejde.

Emil Solgaard

19 år. Fra Løsning. Student 2012. Undervisning af missionær-barn i 0. klasse og i dansk i henholdsvis England og Tanzania.

Lars Nielsen

24 år. Fra Løgumkloster. Faglært landmand 2011. Bogvolontør i Soma Biblia ud fra Dar es Salaam, Tanzania.

Monica Kronborg

28 år. Fra Aarhus. Afdelingsleder i isenkramkæde. Børnepasning og danskundervisning af missionær-barn i Siem Reap i Cambodja.

Simon Kronborg

30 år. Fra Aarhus. Postarbejder, tidligere selvstændig. Undervisning i engelsk og it i Siem Reap i Cambodja.

Pia Haue Lund

28 år. Fra Aarhus. Social- og sundhedsassistent 2009. Arbejde i en børnehave for børn af tidligere prostituerede kvinder i Cambodja.

Berit Sjøland

26 år. Fra Aarhus. Sygeplejerske 2012. Arbejde i en børnehave for børn af tidligere prostituerede kvinder i Cambodja.

Bondegårdstræf; Når kalvene får mælk, holder børnene et vågent øje med, at mælken bliver fordelt retfærdigt

Soma Biblia Centre solgt

Den lutherske kirke er køber

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Soma Biblia Centre i Iringa er nu solgt og overtages pr. 1. november af Det lutherske Stift i Iringa og byens lutherske universitet i fællesskab. Salgsprisen er på 600.000 US dollars, hvilket svarer til 3,5 millioner danske kroner.

Købsaftalen sikrer desuden, at bogforlaget Soma Biblia i de næste fire år gratis kan anvende boghandel, lager og tjenestebolig på grunden.

Kirken overtager

Aftalen kom på plads, umiddelbart før Ingeborg og Svend Bernhard i sidste uge vendte hjem til Danmark efter at have tilbragt det meste af dette år i Tanzania. Her har de blandt andet arbejdet med at sælge bygningerne, der i perioden 1989-2009 tjente som ramme om Den danske Skole i Iringa.

Det har været et ønske, at bygningerne fortsat skulle kunne rumme kirkelige aktiviteter, og det kommer nu til at ske. Stiftet vil bruge lokalerne til seminarer og kursusvirksomhed, mens det lutherske universitet, der har 4.200

studerende, vil bruge det til undervisning og bolig for internationale studerende og gæstelærere.

Købssummen skal falde kontant den 1. november, og Svend Bernhard forventer, at det vil lykkes for stiftet og universitetet at rejse den nødvendige kapital.

Stor velsignelse

Han lægger ikke skjul på, at det har været en bevæget proces, hvor han og Ingeborg har været hele følelsesregistret igennem. Han havde som missionssekretær en central rolle i beslutningen om at oprette dansk skole i Iringa for 25 år siden, og synes, det har været svært at skulle sælge bygningerne igen.

"Skolens område er jo et paradis på jord, men jeg synes, at vi i LM kan være tilfredse med den aftale, som nu er indgået. Og så skal vi glæde os over de mange gode minder, vi har fra dette sted, og den store velsignelse, som er blevet os til del her," siger han.

Købssummen vil blive brugt til at afbetale den gæld, som hovedkassen har oparbejdet på grund af de seneste års underskud, og derfor ikke reducere gævebehovet i 2012.

Frimenighedspræst

Hakon Christensen fra Hillerød er per 1. november ansat i en 40 procent stilling som præst i Hillerød Frimenighed.

Hakon Christensen er i dag ansat som afdelingssekretær i Luthersk Mission på Bornholm. Bornholms afdeling har indtil nu "udlejet" ham i en kvote på 40 procent til landsafdelingen, hvor han virker som genbrugskonsulent og ejendomsadministrator. Imidlertid har landsforeningen ikke længere behov for at få disse opgaver løst af en person uden for sekretariatet.

Bibelcampingkoordinator

Bibelcamping på Virksund har ansat Caper Bach Kofoed som Bibelcampingkoordinator per 1. august 2012.

29-årige Casper Bach Kofoed blev ansat som ungdomskonsulent i LMU i sommeren 2010 og stoppede med udgangen af juli i år. Han læser på diakonhøjskolen og er bosiddende i Silkeborg.

Casper Bach Kofoed afløser Peter Leif Mostrup Hansen, der har valgt at stoppe for at koncentrere sig om andre opgaver.

Børn, bibel og kalve på Løkkegård

Blandingen af at være sammen om Guds ord og sammen med dyrene har vist sig at være et trækplaster for bornholmske børn

Alle deltagere i Bondegårdstræf sidder på halmballer på traktorvognen, mens evangelist Henrik Hadberg taler og synger sig gennem dagens bibelfortælling. Bibellærer Peter Olsen er med egne ord "projektor" og holder ark med tekster til sangene.

AF KAJA LAUTERBACH

Andy på knap tre år er til Bondegårdstræf på Løkkegård i Østerlars på Bornholm for første gang, og han holder godt fast i sin mors hånd, da han kommer ud af bilen.

Han kigger sig omkring og udbryder: "Se mor, rigtig koer!" Og så slipper han mors hånd og løber ind i staldene.

Han kigger lidt på køerne sammen med sin mor og mormor, og hurtigt tiltrækker et stort udvalg af pedaltraktorer og sæbekassebiler sig hans opmærksomhed.

Tilbud til hele familien

Luthersk Mission i Østerlars inviterer til Bondegårdstræf på Løkkegård hver fredag. Målgruppen er børn i alle aldre - og gerne ifølge med forældre/ bedsteforældre.

Det hele begyndte for et års tid siden, efter at LM på Bornholm et par gange havde været med til at arrangere Bondegårdsløj.

"Det er en meget populær lejrform, som børnene

er helt vilde med," fortæller Thomas Poulsen, der ejer Løkkegård.

"Blandingen af at være sammen om Guds ord og sammen med dyrene har vist sig at være lidt af et trækplaster for mange børn."

Olai Poulsen, der er en af folkene bag Bondegårdstræf, fortæller, at et af formålene med Bondegårdstræf er, at Østerlars LM gerne vil lave tilbud til hele familien - for eksempel til enlige forældre og andre, der ikke får så mange oplevelser.

Den dag Tro & Mission var på besøg, var der omkring 25 mennesker i alle aldre.

"Det er ikke så mange endnu, men det har bestemt ikke slået benene væk under os," siger han.

Hele LM-kredsen i Østerlars står bag - ikke kun børnefamilier. En af de ældste fra LM kom den dag kørende ud til gården på sin el-scooter for at være med.

Bibelfortælling

Bondegårdstræf begynder med, at børn og voksne hilser på køer og kalve og snakker og leger.

Bagefter samles alle i et mellemrum mellem staldene til sang og bibelfortælling.

Evangelist Henrik Hadberg understreger, at Jesus gerne vil være med, både de dage, der er sjove, og de dage, hvor man synes, alt er irriterende.

I familie med Perle

Det sidste faste program-punkt er ufravigeligt. Her får kalvene mælk, og alle kan være med.

Thomas Poulsen kommer med nogle store spande med mælk, der fordeles mellem en stor flok kalve, der står i små separate bure. Børnene holder vågent øje med, at mælken bliver fordelt retfærdigt.

Især får Perle stor opmærksomhed. Det er en lille

kalv, som blev født under Bondegårdsløjren knap to uger tidligere, og som de børn, der deltog i lejren, følger sig lidt i familie med.

En af dem er en pige fra Tejn, der også var med på Bondegårdsløjren. Hendes mor fortæller, at hun ikke lige kunne overskue at skulle af sted på Bondegårdstræf den dag - indtil hendes mor sagde, at de skulle besøge Perle. Så var kun klar på et øjeblik.

Eftermiddagen slutter med, at Andy får et løfte om at komme igen næste fredag - ellers vil han nemlig ikke med hjem.

Kalven Perle blev født under Bondegårdsløjren på Løkkegård. Et af børnene pyntede dens boks med en perlekæde.

FOTO: KAJA LAUTERBACH

FOTO: KAJA LAUTERBACH

nybrud;

Henrik Borch Jacobsen; Nogle gange skal man bare have lov til at glæde sig over det gode, der sker i Guds rige

Nye blev føjet til i Fjendeskoven

Dåb af 10 nye kristne i Cambodja gjorde stort indtryk på dansk missionær

AF HENRIK BORCH JACOBSEN

10 nye kristne blev døbt torsdag den 9. august i det, som missionærparret Annelise og Axel Rye Clausen kalder for Fjendeskoven. Det hele foregik så roligt og udramatisk, og alligevel har det gjort et stort indtryk på mig.

Masser af vand

Efter en køretur ud til Fjendeskoven på en time til halvanden her fra Siem Reap i det nordlige Cambodja var jeg og nogle cambodjanske præster der. Efter en overnatning, var de cambodjanske præster klar til at døbe landsbyboerne.

Der har været en lille vækelse i landsbyen, og i det sidste års tid har den lokale khmer-kirke i samarbejde med LM været med til at undervise i landsbyen.

Så alle dåbskandidaterne var klar over, hvad der skulle ske, og man kunne se på de fleste af dem, at de var

spændte og glædede sig til det, der skulle ske.

Der blev brugt fire-fem plasticpande til opbevare og hælde vand med. Vandet blev taget fra landsbyens brønd. Og et par af præsterne sang for på nogle kristne khmersange, alt imens de, der skulle døbes, stod på en række og ventede på, at det blev deres tur.

Der blev hældt tre store skåle med vand hen over hovedet på hver af dem, og der blev sagt et par ord, og så var det den næstes tur.

Rigtig god stemning

Efter dåben var der sodavand og kiks, som blev serveret under stråtag det samme sted, som vi havde ligget og sovet om natten.

Den foregående aften, havde vi gået en tur rundt i området omkring landsbyen, og der blev småsnakket, og der var en rigtig god stemning. Både om aftenen og om morgenen var jeg med til de andagter, som khmer-præsterne holdt.

Der blev hældt tre store skåle med vand hen over hovedet på hver af dem, der blev døbt i Fjendeskoven.

Samværet gjorde, at vores fælleskab på turen blev udbygget, og samtidig fik vi lov til at opleve, at nye kristne blev døbt og træder ind i den kristne familie.

Glæde sig over det gode

Der er mange problemer, man kan vælge at fokusere på både i praksis omkring dåb og i den kommende tids undervisning af de nye kristne.

Men nogle gange skal man bare have lov til at glæde sig over det gode, der sker i Guds rige, og lade indvendingerne og bekymringerne ligge.

FOTO: HENRIK BORCH JACOBSEN

Alle ville have en plads i den nye kirke i Nyangatom

Etiopisk primus motor har for anden gang styret byggeriet af en kirke i Omo Rate - og nabobyen vil også have en

AF HANNA RASMUSSEN

Nyangatom ligger på vestsiden af Omofloden i det sydvestlige Etiopien. Lørdag den 14. juli var her kirkeindvielse.

Tidligt om morgenen tog tre LM-missionærer af sted: Marie Ammitzbøll fra Omo Rate, Elisa Riis fra Turmi og jeg fra Jinka. Hver især samlede vi folk op forskellige steder: evangelister og andre, der var indbudt til fest, krydsede Omofloden og ankom til Nyangatom.

Vi gik gennem byen og hen til Mekane Yesus Kirkens grund, hvor man straks fornemmede feststemningen blandt gæster fra nær og fjern. Det var stort, at Mekane Yesus Kirken nu kan indvie en kirke på dette sted!

Der er andre evangeliske kirkesamfund i byen, og i dagens anledning er disse

FOTO: HANNA RASMUSSEN

Folk stimlede hen til kirken i Nyangatom for at være med til indvielsen.

kristne brødre og søstre mødt op. De deltager med sang og musik. Der bliver sunget, klappet og danset. Okser er slagtet og sat på spyd til stegning.

Snoren blev klippet over
Ved 12-tiden begynder pro-

grammet med kirkeindvielsen. Folk stimler hen foran indgangen til kirken, hvor der er pyntet med toiletpapir, så snoren kan klippes over ved indvielsen. Pastor Demeqe Churake fra synodeledelsen i Arba Minch indvier kirken, bibelteks-

læses, han taler og velsigner kirken.

Da snoren er klippet over, og døren er åbnet, begynder folk at mase sig ind i kirken. Alle vil have en plads, også de mange, der er kommet af ren og skær nysgerrighed. Programmet i kirken va-

rer nogle timer. Der er sang, prædiken, indsamling og overrækkelse af gaver til kirken. Lago Lalasha, der har det daglige ansvar for det evangeliserende arbejde i Omo Rate og de omliggende områder, fortæller engageret om kirkebyggeriet.

Ingen enkel opgave

For et år siden stod Lago Lalasha for bygning af en kirke i Kara, og han har været primus motor for bygningen af kirken i Nyangatom.

Det har ikke været nogen enkel opgave at få indkøbt byggematerialer og transporteret dem fra Arba Minch og Jinka til Nyangatom og så igen at få fragtet alt over floden, sørge for, at håndværkerne er på plads, og følge arbejdet op. Med et utrætteligt gå på-mod har han styret alt dette bistået af Marie Ammitzbøll, som

også har taget sin tørn.

Bålstegt kød og øl

Nu vil vi snart gerne have lidt at spise. Det gør godt med en luns bålstegt kød, noget brød og lidt hjemmebrygget øl, der minder om mørkt hvidtøl.

Sidst på eftermiddagen bryder vi op. Det bliver til nogle timers kørsel i mørke, inden vi alle kommer hjem - glade og taknemmelige for en god og festlig kirkeindvielse i Nyangatom.

Længere ud

Knap 10 kilometer fra Nyangatom har Mekane Yesus Kirken kontakt med 20-30 mennesker, der er blevet kristne, og de lokale evangelister fra Nyangatom prøver at følge op med undervisning.

Også her ønsker man, at der bygges kirke.

vækkelse;

Sebastian Olesen; Satan er klar til at ødelægge alt fra Gud. Men hvis vi står sammen som kristne er vi stærkere

Stor opbakning til projekt i Skjern

FOTO: VÆKKELSE.DK

Mange mennesker kom til teltmøderne i Skjern.

Borgerne i Skjern blev mødt med evangeliet om Jesus midt i juli måned i år.

Det var i hvert fald fire unge vestjydskers intention, da de stablede projektet Reach the City på benene.

Alle kirker og kristne foreninger i Skjern var inviteret til at medvirke i ugen, der indeholdt en række forskellige tiltag.

- gademission hver eftermiddag,
- tilbud om gratis hjælp i hus eller haven
- personlig uddeling af flyers til alle husstande i Skjern
- teltmøder hver aften med eftermøde bagefter.

Hvert møde bestod af en prædiken, sang, et musikalsk indslag, bøn og vidnesbyrd fra forskellige kristne.

Det hele havde til formål at pege på Jesus og gøre ham stor. Arrangørerne fik lov til at opleve, at nogle fik et møde med Gud for første gang, andre fik et fornyet møde med ham.

Forbøn og interesse

Tilbuddet om gratis hjælp i huset og haven førte mere med sig end praktisk arbejde, fortæller Sebastian Olesen på sin hjemmeside www.vækkelse.dk.

Blandt andet besøgte de kristne en kvinde med rygerlunger, som de fik lov til at bede for - og hun blev helbredt.

En anden kvinde, som fik hjælp til en lille opgave, var nysgerrig efter at høre mere om, hvad de kristne

tror på, og hun tog med glæde imod invitationen om at blive hentet til mødet samme aften.

"Efter mødet fik vi en god snak med hende," siger Sebastian Olesen.

Opfølgning

Til møderne i teltet tilkendegav fem mennesker ved at skrive sig på en liste, at de var interesseret i en videre opfølgning i troen efter ugen.

Sebastian Olesen fortæller, at de følger vi op på dem individuelt, så de hver især kan få evangeliet på den måde, de har brug for.

"Efter sådan en uge kan man ikke lade være med at takke Gud. Der er utrolig meget at takke for, men den primære begejstring går på, at nogle mennesker er kommet ind i fællesskab med Jesus! Intet større findes!" siger han.

Bestyrelsen bakkede op

Bestyrelsen for LM i Skjern var enige om på forhånd, at de ville bakke op om projektet. Det fortæller formand Henrik Jakobsen.

"Projektet bar ikke præg af, at de mange kirker skulle lave noget fælles, men at de i fællesskab ville nå de ikke omvendte med evangeliet," siger han.

Han siger, at reaktionerne bagefter generelt har været positive. Der har ikke været nogen protester, og mange fra LM har bakket op både økonomisk, praktisk og ved at deltage.

kl

Kristne skal få lyst til at fortælle om Jesus

Ung Skjern-bo har lavet en række videoer for at gøre kristne i Danmark opmærksom på at prioritere bøn og mission

AF KAJA LAUTERBACH

Landslederen i LMU har her i foråret nævnt, at man måske bør droppe ordet "vækkelse" i en periode, fordi der er uklarhed om, hvad det indeholder.

Det, synes 19-årige Sebastian Olesen fra Skjern, er fornuftigt, selv om han personligt rigtig godt kan lide ordet.

"Ordet er nemlig ikke så vigtigt som sagen, og vi er nødt til at sikre os, at vi er enige om, hvad vi taler om," siger han.

Selv definerer han vækkelse dobbelt: Enten at ikke-kristne kommer til tro, eller at kristne bliver fornyet i tro og tjeneste for Jesus og får lyst til at fortælle om ham.

"Men egentlig kan man kun tale om vækkelse, når det gælder kristne - ikke-kristne, der kommer til tro, er nærmest en døde-opvækkelse," tilføjer Sebastian Olesen, der blev student her i sommer og nu arbejder som pædagogmedhjælper.

Bøn om vækkelse

Selv har Sebastian Olesen fået et kald fra Gud til at arbejde for, at alle mennesker skal høre om Jesus. Og det kæmper han for i hverdagen - senest som medlem af primus motor-gruppen bag projektet Reach the City i Skjern.

Det hele begyndte for godt fire år siden på en bibelcamping, hvor nogle bad meget indtrængende om vækkelse - og det smittede, forklarer han.

Kaldet og tankerne kørte rundt i Sebastian Olesens hoved halvandet års tid. Og så begyndte han at samle materiale til en video, hvor han ville fortælle om og kalde til vækkelse. Fokus skulle være, at Gud ønsker bøn og omvendelse, og meningen var, at videoen skulle være tilgængelig på YouTube.

"I starten ville jeg egentlig bare lave en enkelt video, men jeg fandt hurtigt ud af, at der var mange vigtige pointer, jeg gerne ville have med, så

FOTO: KAJA LAUTERBACH

Sebastian Olesen er klar til at gå i gang med de næste videoprojekter.

det endte med flere korte videoer i alt", forklarer han.

"Jeg har lavet videoerne som et resultat af mine frustrationer over, at kaldet til vækkelse ikke er særlig udbredt blandt kristne. Jeg kan ikke forstå, at de ikke prioriterer mission og bøn."

Unge er blevet aktive

Sebastian Olesen fortæller, at flere end 10 unge fra KFS, LMU og IMU i Skjern er blevet vækket.

"De har oplevet, at det med Jesus er værd at satse på, og at Jesus skal have 'hele mig'," siger han.

De er nu alle aktive i gademission og bedemøder om vækkelse. De er ivrige efter at vidne for klassekammerater og kolleger - og arbejder med at bekæmpe menneskefrygt.

Sebastian Olesen fortæller, at en af de unge en dag læste Salme 51 som indledning til gademission.

"Det førte til syndsbevidsthed og stor nød for både egen sjæl og andres frelse gennem Guds nåde."

Se videoerne i grupper

Sebastian Olesen opfordrer til, at man ser videoerne

i grupper - en ad gangen. Sådan at man kan tale sammen, når man bliver ramt af budskabet og Guds kald.

"Hvis man ser alle elever i træk alene, ryger budskabet nemt ud igen. Satan er klar til at ødelægge alt fra Gud. Men hvis vi står sammen som kristne er vi stærkere," siger han.

Indtil nu har rigtig mange mennesker set videoerne. Den første af over 1.000 mennesker, og de andre af mellem 200 og 500.

Sebastian Olesen har fået rigtig megen positiv respons fra både IM'ere, LM'ere og pinsefolk - og det glæder han sig over, samtidig med at det undrer ham lidt, at han slet ikke har hørt noget negativt om dem.

Blandt den opmuntrende respons er for eksempel opringninger fra en sognepræst, der ville lave prædiken over videoerne, og fra en svensker, der ville lave et interview med ham til ungdomsbiblen Street Bible.

Videoerne kan også ses på Sebastian Olesens hjemmeside www.vækkelse.dk.

Bred målgruppe

For Sebastian Olesen, der

selv kommer i IMU, er det vigtigste, at videoerne formidler Bibelens budskab.

"Jeg ved, at videoerne bliver set af kristne fra forskellige kirke- og trossamfund, og jeg vil gerne ramme så bredt som muligt," siger han.

"Men jeg lægger ikke skjul på, at det er Guds nåde, det drejer sig om - samtidig med at fokus er på, hvad vi kan gøre for at være del af Guds vækkelse."

Han synes, det er opmuntrende at kunne sige noget, som er radikalt bibelsk, og så ramme så bred en målgruppe.

Nye videoer i tankerne

Sebastian Olesen taler rigtig meget selv på videoerne, men har også filmet andre - blandt andre Lars Kristensen, der er evangelist i Friluftsmissionen, og lærer Søren Eriksen fra Skjern.

"Det er personer, jeg kender rigtig godt, og som jeg ved, har noget godt at sige om vækkelse," forklarer han og tilføjer, at han allerede har flere videoer til YouTube.

"De videoer handler om, hvad liv er. Hvad det egentlig er at leve livet på Guds måde," siger han.

kirke;

Ulrick Thiesen; Det er langsomt arbejde, vi er i gang med. Der skal opbygges tillid. Som indsat viser man ikke svaghed, og man vogter på hinanden

Fond betaler for kirkelig medarbejder i fængsel

Privat finansieret stilling som kirke- og kulturmedarbejder i Herstedvester udspringer af seks år med fængselsalpha

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Siden 1. maj 2012 har den 36-årige Ulrick Thiesen været ansat som kirke- og kulturmedarbejder i Herstedvester fængsel.

Stillingen er nyoprettet og speciel i den forstand, at den er privat finansieret. De største bidragydere til projektet, der løber i to år, er Borgfonden med 500.000 kroner og Indre Mission med 300.000. Glostrup Provsti, Københavnerkirken og Byens Valgmenighed bidrager også.

Stor udfordring

Ulrick Thiesens skal udøve sjælesorg og åndelige vejledning blandt fangerne i fængslet. Det sker i samarbejde med fængselspræst Benny Birk Mortensen.

Dernæst skal han formidle kontakt til besøgsvenner til de fanger, der ønsker det, og koordinere det frivillige arbejde i fængslet. I forlængelse heraf skal han også planlægge "højskole"-aftener i fængslet og undervise i it. Sidst, men ikke mindst, skal han forsøge at etablere netværk uden for fængslet, som kan hjælpe de indsatte, når de bliver løsladt.

For Ulrick Thiesen, der er uddannet multimedie-de-

i fængslet hver 14. dag for at fortælle om deres kristne tro.

"Gennem dette arbejde lærte jeg en del fanger at kende og kan se deres behov. Ved at være fast til stede i fængslet har jeg meget bedre muligheder for at hjælpe dem," fortæller han.

Alpha-arbejdet er vokset støt gennem de seks år. De indsatte inviterer hinanden med, og man kan samle helt op til 30 indsatte til disse aftener. Det svarer til hver fjerde af de indsatte i fængslet.

Fængselsalpha fik i forsommeren Kristeligt Dagblads kirkelige initiativpris. Det er Ulrick Thiesen naturligvis glad for. Men for ham er det vigtigere, når han oplever, at Gud rører ved de indsatte.

"Det er langsomt arbejde, vi er i gang med. Der skal opbygges tillid. Som indsat passer man på sig selv. Man viser ikke svaghed, og man vogter på hinanden. Men i alphagruppen mødes vi i et fælleskab, hvor vi prøver at sætte ord på, hvad troen er."

"At sige, at man er begyndt at tro på Gud, kan være store ord at tage i sin mund. Men vi hører tit, at fanger beder om forbøn. Og det er faktisk en stor ting for mange bare at sige ordet 'Gud'."

"Det er langsomt arbejde og benhårdt arbejde at opbygge tillid," siger Ulrick Thiesen, der er kirke- og kulturmedarbejder i fængslet i Herstedvester.

signer, er det en drøm, der er gået i opfyldelse, men han går ind i den nye opgave med stor ydmyghed.

"Min vision er at hjælpe de indsatte med både troshjælp og livshjælp. Mange af dem befinder sig i deres livs krise. Men den store udfordring er at omsætte denne vision til konkret arbejde her og nu," siger Ulrick Thiesen.

Indtil videre arbejder han målbevidst på at få naturlige relationer til de indsatte.

Og så glæder han sig over, at han møder en meget positiv indstilling fra fængselsledelsen og personalet.

Kan se behovet

Baggrunden for Ulrick Thiesens engagement i fængslet i Herstedvester er det alpha-arbejde, han i 2006 var med til at starte i fængslet. Siden da har en halv snes kristne fra primært Københavnerkirken og Byens Valgmenighed mødt op

PRIVATFOTO

KFS er velkomne på langt de fleste studiesteder.

KFS møder større åbenhed

Politikere kræver ikke længere religion ud af det offentlige rum

I sidste uge gennemførte Kristeligt Dagblad en undersøgelse om unge folketingsmedlemmers holdning til religion i det offentlige rum. Den viste, at der er løbet en del vand i åen, siden daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) i 2006 ønskede religion ud af det offentlige rum.

Med undtagelse af Martin Henriksen (DF) er de unge repræsentanter fra Venstre, Liberal Alliance, Radikale, Socialdemokraterne og Enhedslisten enige om, at elever og studerende skal kunne holde bedemøder på uddannelsesstedet, og at lærere gerne må bære både kors og tørklæde. Generelt mener de, at religion spiller en positiv rolle i det danske samfund.

En udfordring

Det er en udvikling, som generalsekretær Robert Bladt genkender fra det daglige arbejde i Kristeligt Forbund for Studerende (KFS).

"Vi kan mærke, at der er en større åbenhed for vores arbejde, når vi kommer ud på gymnasierne," siger han.

Han vurderer således, at det i dag er lettere for KFS-grupperne at få lokaler stillet til rådighed for andagter.

Desuden henviser han til, at KFS i de sidste tre år har besøgt alle landets 406 studiesteder fra gymnasieniveau og opefter for at oprette KFS-grupper, hænge plakater op eller

holde religionstimer. Ikke mindre end 350 af studiestederne accepterede en KFS-plakat, og blandt dem, der sagde nej til det, ville stort set alle godt have besøg af en KFS-gæstelærer til at medvirke ved religionstimer.

"Vi oplever, at vi står over for åbne døre. Det er en udfordring, som vi må udnytte," siger Robert Bladt.

Næste sommer vil KFS derfor ansætte en universitetsevangelist, som blandt andet skal arrangere offentlige dialogmøder.

Dialog og fasthed

Robert Bladt advarer dog mod at blive alt for euforisk over de nye tider. Han påpeger, at den større tolerance over for kristendommen er bundet op på pluralisme og relativisme.

"Unge i dag vil have et samfund, hvor alle livssyn er ligestillede. De respekterer ikke den grundforudsætning i kristendommen, at der kun findes én sandhed," siger han.

I KFS har man lanceret slagordet "Plads til mening". Men det er ikke det samme som pluralisme.

"Det betyder, at der er plads til dialog, og at vi møder mennesker med åbenhed, fordi alle er skabt og elsket af Gud. Men vi holder fast i, at der kun er én mening, nemlig det kristendom, fortæller om Kristus. Det betyder også, at for eksempel muslimer har brug for at lære Jesus at kende for at blive frelst."

brs

Tidligere IM-formand forlader folkekirken

"At blive eller ikke at blive? Vi anser det for en både selvfulgelig og teologisk legitim løsning på den krise, folkekirken er bragt i, ikke at blive."

Sådan skrev præsterne Brian Christensen og Christian Poulsen i en kronik i Kristeligt Dagblad.

Det er ikke så overraskende, at Brian Christensen, tidligere sognepræst og nu landssekretær i Evangelisk Luthersk Netværk, fremfører dette synspunkt. Større opmærksom har det vakt, at også sognepræst Christian

Poulsen, Snejbjerg, er medunderskriver på kronikken.

Han var i årene 1998-2006 formand for Indre Mission i Danmark, men varslar nu i kronikken, at han vil forlade folkekirken, når han næste år går på pension.

I kronikken anfører de, at de ser kampen om den bibelske ægteskabsforståelse som tabt i folkekirken.

Desuden kan de ikke nøjes med at betragte folkekirken som en "rammeordning".

"Vi har ikke kunnet opgive grundsynet på folkekirken

som en bekendelseskirke. Det er jo den kirkes bekendelse og grundlag, der har givet os et sted at stå med vores præstetjeneste. Og det er den bekendelse og det grundlag, der nu på en skæbnsvanger måde er bragt i spil," skriver de.

Vil kæmpe udenfor

De to præster understreger, at der er brug for stor respekt på tværs af holdningerne til folkekirken. Men de vil ikke selv følge opfordringen fra mange af deres

præstekolleger til at blive i folkekirken og kæmpe.

"Vi vil anfægte, at kampen for en klassisk bibelsk forkyndelse, for sjælesorg og undervisning i det danske folk kun kan foregå i de folkekirkelige rammer. Vi vil blive ved med at kæmpe for at fremholde evangelisk-luthersk kristendomsforståelse i vort folk og som fundament for kristent liv og mission," skriver de.

Men det kommer altså til at ske uden for folkekirken.

brs

personligt;

» **Frederik Berggren Schmidt;** Der manglende en afgørende dimension. Bibelen og bønne fyldte ikke meget

Præsten blev indhentet af Gud

Frederik Berggren Smidt begyndte som præst uden et åndeligt ståsted. Hans møde med menigheden i Tersløse blev til et møde med Gud

AF BIRGER REUSS SCHMIDT

Da Frederik Berggren Smidt som 33-årig i 2006 tiltrådte præsteembedet i Tersløse sogn på Vestsjælland, var det med en betydelig selvsikkerhed i bagagen. Han havde som nyuddannet fået det første embede, han søgte, og med en fortid som professionel historiefortæller var det ikke svært for ham at holde engagerede, poetiske og nærværende prædikener. Han medbragte en stor viden fra teologistudiet, og desuden var han god til at sætte aktiviteter i gang.

"Men der manglende en afgørende dimension. Bibelen og bønne fyldte ikke meget. Jobbet som præst handlede om at skabe gode fællesskaber," fortæller han i dag.

Det var mødet med menigheden, der inden for det næste år ændrede hans forhold til Gud. Særlig tre episoder kom til at gøre indtryk på ham.

Uddrivelse af ånder

En dag ringer telefonen i præstegården, og enkemanden efter den første kvinde, Frederik Berggren Smidt begravede i sognet, er i røret. Han fortæller, at han er hjemløst. Hans afdøde kone står ved hans seng hver aften, og han kan ikke sove. Han har været ved lægen og fået beroligende medicin, men det hjælper ikke.

"Han var ikke specielt kirkelig, men han ringede til præsten, fordi ingen andre kunne hjælpe ham. Jeg anede ingenting om den slags, men jeg har altid haft den holdning, at når nogen kalder på præsten, så kommer jeg," siger Frederik Berggren Smidt.

Den unge præst havde intet lært om åndeuddrivelse på teologistudiet, men han fandt noget materiale om det. Og så tog han ud til enkemanden og gik huset igennem.

"I hvert rum bad jeg de onde ånder om at forlade stedet, bad Gud velsigne det og stænkede vevand. Da vi var gennem alle rummene, bad vi fadervor ved køkkenbordet," fortæller han.

14 dage senere måtte han afsted igen. Og denne gang gav han enkemanden et print af fadervor, som blev hængt op ved hans seng.

"Jeg bad ham læse fadervor, næste gang han blev hjemløst, og hjemløsgheden stoppede. I dag kan han mindes sin afdøde hustru med glæde."

Syge blev raske

Nogen tid senere blev han kaldt ud

FOTO: BIRGER REUSS SCHMIDT

"Bibelen, som gennem teologistudiet blev klippet i stumper og stykker, er nu sat sammen igen," siger sognepræsten i Tersløse, Frederik Berggren Smidt.

til en meget syg kvinde, der gerne ville salves.

"Veninden, der ringede, var så venlig at henvise til kapitel fem i Jakobs brev, så jeg kunne forberede mig. Desuden fandt jeg en flaske med olie, som min forgænger havde ladet ligge."

Frederik Berggren Smidt vidste intet om salvning, men tog ud og gennemførte den, mens han sammen med en lille gruppe bad for kvinden under håndspålæggelse. Hun kom sig efterhånden og lever i dag.

Den tredje episode var nadver til en dødssyg kvinde på Slagelse sygehus. Det var ikke muligt at komme i kontakt med den syge, så præsten måtte lægge et lille stykke oblat og en dråbe vin ind på kvindens tunge.

Men da han efterfølgende bad fadervor, slog hun øjnene op, og hun kom sig af sin sygdom.

Gud trådte nær

Frederik Berggren Smidt er vokset op i et almindeligt kulturkristent hjem i Roskilde. Familien gik i kirke fire gange om året og hyldede kristne værdier som næstekærlighed. Men tro var ikke noget, man talte om.

Det var det heller ikke for Frederik Berggren Smidt, som levede et ganske almindeligt ungdomsliv.

Men da den musikinteresserede unge mand i 1995 var på en rytmisk højskole i Odsherred, skete der en aften noget underligt. Han havde en uro i kroppen og gik en lang tur. Undervejs blev han på en markvej truet af to hunde, hvilket normalt ville gøre ham rædselsslagen.

"Men jeg oplevede, at der var én, der trådte mig nær, og sagde: 'Gå roligt videre, jeg skal nok passe på dig'."

Det ændrede Frederiks liv. Han oplevede det som et kald fra Gud, og det samme gjorde hans senere hustru, Lise, som han mødte på højskolen og i dag har tre børn sammen med.

Teolog uden Jesus

"Jeg havde i fem år optrådt som fortæller i en forestilling om de danske vikinger. Nu ville jeg fortælle om Jesus, men jeg kendte ham ikke."

Så han søgte ind på teologistudiet i København og fik et chok, da han så fagenes navne. Dogmatik, eksegetik og hebraisk var ord, der absolut ikke sagde ham noget. Men han gik i gang - og holdt sig i øvrigt langt væk fra de "sorte" studenter fra Dansk Bibel-Institut.

"Der var en andagtsgruppe, der holdt til i et lokale på anden sal på Universitetet. En dag var jeg på vej derop, men modet svigtede mig, så

jeg vendte om på trappen! Jeg fik en stor viden på studiet, men der var ingen ilt til troen."

Bibelen blev samlet

Frederik Berggren Smidt siger, at menigheden i Tersløse har lært ham to ting.

"For det første, at bøn er en del af det daglige liv med Gud. For ti år siden talte jeg med mig selv, hvis jeg var alene eller ville være taktsom. I dag beder jeg til Gud i alle livssituationer. Jeg går således direkte til Jesus og beder ham om hjælp og mod til at løse de opgaver, jeg står i."

"Jeg har fundet en meget stor fred i, at jeg er en elsket synder. Det er min helt grundlæggende forståelse af evangeliet, og derfor er min tilbagevendende bøn også, at Gud vil forbarme sig over mig."

For det andet har han lært, at Guds ord er levende ord lige ind i menneskers livssituation.

"Den bibel, som blev klippet i stykker under teologistudiet, er blevet samlet igen for mig. Da jeg blev præst, var jeg en postmoderne pietist. Jeg ville gerne bringe evangeliet videre, men jeg var liberal i alle moralske spørgsmål. Evangeliet skulle pakkes ind i noget rart, så ingen blev stødt."

Sådan tænker han ikke mere. For få måneder siden blev han kaldt

til tjenstlig samtale hos Roskildes biskop Peter Fischer-Møller, fordi han havde skrevet, at den nye kønsneutrale ægteskabslov er i strid med Bibelen og folkekirkens bekendelsesskrifter.

Fra sidelinje til frontlinje

"For første gang i mit liv så jeg ikke bare til fra sidelinjen, men var med i frontlinjen."

Det var en voldsom oplevelse, men det får ham ikke til at forlade folkekirken.

"Jeg har overvejet min fremtid, men har besluttet mig til at blive i folkekirken for at vente og se, hvad Gud vil med mig. Lige nu har jeg det sådan, at folkekirken er en god missionsmark, hvor jeg kan nå mennesker med budskabet fra Gud," siger han.

Når Frederik Berggren Smidt ser tilbage på sine første syv år som sognepræst, synes han, at han har lært meget. Da han begyndte, handlede det om at sætte så mange aktiviteter i gang som muligt.

"Jeg havde travlt med at løbe foran Gud," siger han i dag.

Men Gud indhentede ham, og i dag er det Gud, der sætter dagsordenen.

"I dag beder jeg til, at Gud må gå foran. Jeg ønsker at vente på ham og lade ham berede den vej, jeg skal gå," siger han.

kunst;

»

Hago Pedersen; Jeg har fået frie hænder til at udtrykke, hvad jeg vil fra gang til gang, og den tillid gør det lettere for mig, så jeg ikke er bundet af andres ønsker om motiv og farve

Foranderligt maleri i Virksund

AF OLE SOLGAARD

På gavlvæggen i spisesalen på Virksund Kursuscenter hænger der et kæmpemæssigt og farverigt lærred. Foran det står en moden mand med en bred malerpensel i højre hånd. Hago Pedersen er i gang med et længerevarende projekt over to-tre år: et foranderligt maleri.

"Lederparret her på centeret fik idéen til det foranderlige maleri, og de spurgte mig, om jeg ville male det. Jeg syntes, idéen var fin, så det gik jeg med på. Desuden kan jeg godt lide at arbejde på store lærreder. Det her er tre meter langt og to meter højt," fortæller kunstneren.

"Jeg begyndte i efteråret 2011, og så kommer jeg forbi engang imellem og maler ovenpå det eksisterende. Det sker, at jeg får bemærkninger fra stedets gæster, som får indflydelse på de næste streger, men ellers afhænger det meget af,

Hago Pedersen tilføjer nye farver og motiver til maleriet. Hvordan mon det ser ud om et halvt år?

hvilke bibelske tekster, billeder og temaer, der fylder mig for tiden."

Hvordan ser billedet ud næste gang?
I øjeblikket er maleriet inspireret af lignelsen om de ti brudepiger. For et par måneder siden så billedet helt anderledes ud. Da var der en stor faderskikkelse, der spejdede efter sin fortabte søn. Og næste gang, man kommer forbi, ... ja, heller ikke kunstneren selv ved, hvordan billedet så ser ud.

"Jeg har fået frie hænder til at udtrykke, hvad jeg vil fra gang til gang, og den tillid gør det lettere for mig, så jeg ikke er bundet af andres

ønsker om motiv og farve."

Med blyantstreger laver Hago Pedersen hver gang en skitse, inden han tager til Virksund for at male. Men idéerne kan sagtens ændre form, når han står med penslen i hånden.

Han forklarer, at gæsterne på Virksund Kursuscenter ofte sidder og lytter i mange timer, men når de så kommer ind i spisesalen, kommer der flere visuelle sanser i spil. Det store maleri kan sætte tanker og sanser i gang på en afslappende måde, så folk spontant giver udtryk for, hvad de ser. Derfor er det også vigtigt for ham, at der er substans i billedet.

Visualiserer bibelsproget

Hago Pedersen ønsker dialog mellem maleriet, beskueren og Gud

"I mit univers popper der ustandseligt billeder op fra de bibelske tekster, der råber på at blive malet. Det sker for eksempel ved læsning, forkyndelse, sang eller samtaler. Billeddannelsen kan komme som små lynnedslag eller glimt, og så gælder det om hurtigt at få sat lidt streger på blokken, så jeg kan fastholde synet, til der er tid til at male det," siger Hago Pedersen.

Han laver normalt et maleri om ugen. De fleste er med bibelske motiver, men der kryber næsten altid noget naturalisme ind i form af mere eller mindre genkendelige figurer og landskaber. Malerierne er udstillet forskellige steder. Der hænger en del på Virksund Kursuscenter.

Oplært af møster
"Jeg har malet, siden jeg kunne holde på en pensel. Min møster var kunstmaler, og hun tog mig ofte med på

ture ud i landskabet. Hun lærte fra sig og gav mig også pensler og farver, så jeg selv kom i gang."

Egentlig havde han som ung lyst til at begynde på kunstakademiet, men endte alligevel med at tage en uddannelse som ergoterapeut. Kunstmalertrangen blev derfor henvist til fritiden som autodidakt kunstner. I en længere årrække arbejdede han som salgskonsulent i et hjælpemiddelfirma, indtil han for halvandet år siden gik på efterløn.

Evangeliet på kunstsprog
"Det er en meget privat ting at male, for det er noget af sit eget indre, der krænges ud på lærredet. Jeg maler jo kun over emner eller temaer, der siger mig noget. Jeg maler ofte over temaer, som har med Golgata, korset og den tomme grav at gøre," fortæller Hago Pedersen.

"Det kristne evangelium

rummer så meget gods, der fint kan viderebringes i et kunstsprog. Ved at gå ned i teksternes liv og atmosfære popper der indre billeder op, som jeg forsøger at fastholde på lærredet. Men af og til kan det være svært at få tankerne i hovedet og udtrykket på lærredet til at passe sammen."

"Jeg forsøger at visualisere bibelsproget, så godt jeg kan, fordi synsindtryk kan være med til at få sandheder fra hovedet ned i hjertet. Hvis maleriet kun stimulerer øjet, et det blot en dekoration, som måske nok kan pynte på væggen, men det fører os ikke videre. Der skal gerne opstå en dialog mellem maleriet og beskueren; en dialog, der tager os ved hånden og fører os nærmere Gud."

"Jeg betvivler ikke det talte og skrevne ords betydning i prædiken, sange og salmer. Men billedsproget kan være et alternativt medie til at

komme væk fra overfladen ned i de dybere lag," forklarer den kristne kunstner.

Henter ny inspiration
For Hago Pedersen er det vigtigt at hente inspiration hos andre for ikke at køre fast. Store klassiske kunstmalere som Rembrandt har haft stor betydning for ham, ligesom han jævnligt går på kunstudstillinger.

Han sætter pris på de forkyndere og forfattere, der har et farverigt og blomstrende sprog. De sætter noget i gang hos ham, som måske senere kommer på et lærred.

På samme måde bliver han inspireret til at male af de salmedigtere, der udtrykker sig meget farverigt.

64-årige Hago Pedersen bor sammen med sin kone i Fjellerup Strand på Djursland. På hjemmesiden www.gallerihago.net kan man se udvalgte malerier.

"Det kan være svært at få tankerne i hovedet og udtrykket på lærredet til at passe sammen," siger Hago Pedersen

os

kronik;

Ole Andersen; "Skatte i himlen" er et forråd, der ligger hos Gud og venter på at skulle udleveres til hans tjenere, når Jesus kommer igen

Udbetaler Gud løn?

I bjergprædikenen nævner Jesus tre ting, der giver løn: almisser, bøn og faste

AF OLE ANDERSEN, GENERAL-
SEKRETÆR I 'ORDET OG ISRAEL'

Hvad skal vi stille op med de steder i Bibelen, hvor der tales om "skatte i himlen" og "udbetaling af løn" til disciplene?

I bjergprædikenen giver Jesus disciplene denne rettesnor: "Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler. Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler" (Matt 6,19-20).

En vigtig sammenhæng

For at forstå udtrykket "skatte i himlen" er det en hjælp at se på opbygningen af denne del af bjergprædikenen.

I Matt 6,1 fastslår Jesus hovedprincippet: Hvis disciplene gør gode gerninger for at blive set af mennesker, får de ingen løn hos Gud.

Dette princip illustrerer Jesus i det følgende med tre parallelle eksempler.

Første eksempel lyder: "Når du giver almisse ...". Jesus går ud fra, at disciplene giver almisse. Men han advarer dem mod at give "for at blive set af mennesker". Hvis de gør det, har de allerede fået deres løn af mennesker og får ingen løn af Gud. Men hvis de giver i det skjulte, vil de engang i fremtiden få løn af Gud (Matt 6,2-4).

Andet eksempel lyder: "Når du beder ...". Hvis vi beder for at "vise os for mennesker", får vi ingen løn. Men hvis vi beder for Guds ansigt, vil han engang lønne det (Matt 6,5-6).

Det tredje eksempel hedder: "Når I faster ...". Faste for at opnå

Kan man forestille sig, at Gud gør forskel på folk, så nogle får mere end andre i himlen?

ros fra mennesker betyder mistet løn hos Gud. Men faste for Gud fører til løn fra Gud (Matt 6,16-18).

Derpå kommer Jesu konklusion: "Saml jer ikke skatte på jorden (...) men saml jer skatte i himlen" (Matt 6,19-21).

Sammenhængen er altså klar: "Skatte i himlen" betyder løn, som disciplene kan spare op hos Gud i himlen.

Men det rejser fire store spørgsmål.

1) Løn eller nåde?

Er talen om "løn" ikke i strid med selve grundprincippet i hele Bibelen: at vi bliver frelst af nåde?

Nej, det er det ikke!

Frelsen har intet med løn at gøre. Hvis det skulle gå os efter fortjeneste, var vi fortabte. Frelsen er ren nåde. Den skyldes alene Jesu død og opstandelse. Dét er grundsandheden i Bibelen!

Men samtidig taler Det Nye Testamente om, at de frelste kan få en løn ved Jesu genkomst. De er

frelst alene på grund af Jesus, men der er nogle frelste, der så at sige oven i frelsen vil få en løn.

Paulus udtrykker det på denne måde: "Ingen kan lægge anden grundvold end den, der er lagt, Jesus Kristus. Hvis nogen bygger på grundvolden med guld, sølv, ædelsten, træ, hø, halm, skal det vise sig, hvad slags arbejde enhver har udført. Dagen skal gøre det klart, for den bryder frem med ild, og ilden skal prøve, hvordan hver enkelts arbejde er. Hvis det, han har bygget, bliver stående, skal han få løn, men hvis hans arbejde går op i luer, skal han gå glip af lønnen, men selv blive frelst, dog som gennem ild" (1 Kor 3,11-15).

Paulus taler her om mennesker, der bygger på Jesus som grundvolden.

Nogle af disse mennesker gør et stykke arbejde, der på dommens dag vil blive brændt – det vil ikke overleve dommen. De vil blive frelst af nåde (fordi de bygger på Kristus), men de vil gå glip af løn.

Andre frelste gør et stykke arbejde, som overlever dommen. De bliver frelst af nåde, men samtidig vil de også få løn for deres arbejde. Her er altså tale om en løn, som vil blive udbetalt efter dommens dag til nogle af de mennesker, der er blevet frelst af nåde.

Talen om løn er således en del af Guds åbenbaring. Både Jesus og Paulus taler om det. Derfor kan vi ikke afvise eller ignorere det.

Samtidig med, at Bibelen faktisk bruger udtrykket "løn" i forbindelse med kristnes indsats for Gud, antyder den dog, at der vil blive tale

om en noget alternativ lønudbetaling. I lignelsen om arbejderne i vingården hører vi om en arbejdsgiver, der af godhed udbetaler en fuld dagsløn til en arbejder, der kun har arbejdet én time (Matt 20,1-16).

Og Esajas lægger ord til følgende udsagn: "Alt hvad vi har gjort, har du udført for os". I virkeligheden er det arbejdsgiveren selv, der har udført det arbejde, som han "lønner" sine ansatte for! Paulus siger noget tilsvarende i for eksempel ApG 21,19.

2) Hvad giver løn?

I bjergprædikenen nævner Jesus tre ting, der giver løn: almisser (også Luk 12,33 og 18,22), bøn og faste.

Paulus omtaler løn for menighedsarbejde (1 Kor 3,10ff).

Andre steder taler om løn for forfølgelser (Matt 5,11f) og for at hjælpe profeter og retfærdige (Matt 10,41f). Jesus taler også om en rigelig godtgørelse for de tab, hans disciple har lidt på grund af ham (Matt 19,29).

3) Hvornår udbetales lønnen?

Når Jesus i bjergprædikenen taler om, at Gud en dag vil lønne disciplene, så er det fremtid (Matt 6,4; 6,6 og 6,18). Enkelte gange taler Ny Testamente om løn her på jorden (Mark 10,28ff), men de fleste gange er der tale om løn efter dommens dag (1 Kor 3,11ff).

"Skatte i himlen" er altså et forråd, der ligger hos Gud og venter på at skulle udleveres til hans tjenere, når Jesus kommer igen

(1 Pet 1,4f).

Betyder det, at der på den nye jord er forskel på folk? Er der nogle, der vil få mere end andre?

Den nye jord er fuldkommen glæde for hvert eneste menneske. Ingen mangler noget! Men derfor kan der godt være forskel på, hvor meget den enkelte har.

Bibeltolkere har brugt følgende billede: Stil ti glas i forskellig størrelse op og fyld dem med vand, til de flyder over. Alle glas er fyldt til randen. Ingen kan rumme mere. Men mængden af vand i glassene er forskellig.

4) Hvad er lønnen?

I bjergprædikenen sidestiller Jesus hyklernes løn med disciplenes løn.

Hyklerne gør deres gode gerning for menneskers øjne. Disciplene gør deres for Guds øjne.

Hyklerne får deres løn her i denne tidsalder i form af ros og anelse fra mennesker. Disciplene får deres løn i fremtiden af Gud.

Sidestillingen tyder på, at Guds løn her skal forstås som ros. Det bliver bekræftet af Paulus, der skriver, at Guds trofaste forvaltere ved Jesu genkomst vil få "ros fra Gud" (1 Kor 4,5).

Men dermed er alt ikke sagt om lønnens art. Jesus siger, at Gud vil godtgøre tab af familie, hjem og marker (Matt 19,29). Og i en lignelse taler han om, at de trofaste tjenere som løn vil få regeringsmagt over landområder af forskellig størrelse i hans rige (Luk 19,11ff).

Hvordan det vil blive virkeliggjort, må vi vist vente til hans genkomst med at få klarhed over!

OLE ANDERSEN ER HOVEDTALER PÅ LM'S LANDSMØDE 2013

tro;

>> Camilla Høj Madsen; Gud har fuld kontrol og har gennemtænkt situationen 100 procent, før jeg selv har det

Stolt af korset?

AF CLAUD L. MUNK
HUNDESTED

"Men gid det aldrig må ske for mig, at jeg er stolt af andet end af vor Herre Jesu Kristi kors; ved ham er verden blevet korsfæstet for mig, og jeg for verden" (Gal 6,14).

Paulus skammede sig ikke ved Jesu kors, tværtimod. Han var stolt af det – selv om korset dengang i langt højere grad var et forbandelsens tegn, end det er i dag. Hvordan kunne Paulus være stolt af forbandelsens tegn? Årsagen

er: Han så, hvad korset betyder! At med Jesu død på korset er der sket noget helt afgørende for os alle.

Alt uden Gud har fået sin dom
Hvad er der sket? Jo, svarer Paulus:

- 1) Verden er blevet korsfæstet for mig.
Det vil sige, at alle de ødelæggende ting i livet uden Gud har fået deres dom. Dermed var han fri til ikke at skulle leve et selvsk liv med dets forlorte glæde ved at gå op i penge, mad, tøj, berømmelse, komfort, nydelse og så videre. Han så ikke mere på livet som en mulighed til at udfolde sin egen egoisme (jævnfør ApG 20,24).
- 2) Jeg er blevet korsfæstet for verden.
Det lyder ikke hyggeligt. Skulle det være noget stort?
Ja, siger Paulus. Det er nem-

lig sådan, at efter syndefaldet er vi alle født ind i en gudsfjendsk verden, som uafvendeligt har kurs mod den evige undergang under Guds vrede.

Tænk, om man kunne blive slettet af "folkeregistret" i denne verden, komme ud af den og dermed undgå dommen.

Det er netop det, jeg er, siger Paulus. Jeg er korsfæstet for verden – jeg lever ikke længere dér. I stedet har jeg fået et nyt liv og en ny identitet, nemlig Kristus, og er med ham blevet borger i Himlen.

Virkeligheden er korsmærket
Jesu kors har stået på denne jord, og det tages aldrig tilbage. Dermed lever vi i en korsmærket verden. Den sande virkelighed er korsmærket.

Gud give, at vi så også lever i pagt med korset – og er stolte af det!

mit bibelvers;

"Men jeg stoler på dig, Herre, jeg siger: Du er min Gud. Mit livsløb er i din hånd" (Sl 31,15-16).

Verset er i en periode ofte dukket op i mine tanker og har hver gang mindet mig om at lægge mit liv i Guds hænder.
Det er forskelligt, hvad der kan være frustrerende i ens hverdag. For mig har det været valget af uddannelse – tvivlen på, om jeg var på rette sted og rette vej, har fyldt mine tanker.
De gange, hvor frustrationerne har taget over, har Gud ihærdigt forsøgt at berolige mig gennem verset. Han har mindet mig om, at jeg skal stole på ham. Det, synes jeg, er en udfordring, når jeg ikke selv har overblikket. Men lige præcis der er Gud den, som har mit livsløb i sin hånd. Han har fuld kontrol og har gennemtænkt situationen 100 procent, før jeg selv har det.
Når jeg indimellem ikke selv kan se, hvor vejen ender, er det trygt at hvile i, at Gud har langt højere planer for mig, end jeg selv har. Uanset hvordan mit liv former sig, ved jeg, at der er en Gud, der står bag, som har så meget mere indsigt i, hvad der er godt for sine børn, end vi selv kan tænke os til.
Det øver jeg mig i at stole på!

Camilla Høj Madsen
København Ø

mit liv med Jesus;

Han har det praktiske overblik

Hans Jørgen Søndergaard tror, at landsmødet er vigtigt for fællesskabet i troen i en afkristnet tid

AF KAJA LAUTERBACH

Der er efterhånden tradition for, at LM holder landsmøde i Skjern Kulturcenter hvert tredje år. Først i 2007, så i 2010 og igen den 26.-28. april 2013.
Imidlertid er det ikke kun stedet, der er det samme fra gang til gang. Den mand, der har overblikket over alle de praktiske opgaver i løbet af landsmødet, er også den samme, nemlig Hans Jørgen Søndergaard fra Skjern.
"Jeg er blevet opfordret til at påtage mig opgaven endnu engang," siger han om, hvorfor det lige netop er ham, der er praktisk mand for landsmødet for tredje gang. Og tilføjer, at han sagde ja til opfordringen, fordi han på den måde kan være med til at betale lidt igen

"Hos Gud får vi jo alt for intet, så hvorfor ikke yde lidt den anden vej i tjeneste for ham som herre?" spørger Hans Jørgen Søndergaard.

af alt det, han har fået gennem LM.
Efter landsmødet i 2010 tænkte den nu 66-årige pensionist, at der nok skulle nye folk til næste gang.
"Men jeg tænkte også, at hvis nogen opfordrede mig til at gøre det igen, så havde jeg jo mere tid nu, og jeg har jo også noget erfaring, der kan bruges," siger han.
Hans Jørgen Søndergaard indskyder, at han heller ikke havde samvittighed til at sige fra.
"Hos Gud får vi jo alt for intet, så hvorfor ikke yde lidt den anden vej i tjeneste for ham, som er vores herre?" spørger han.
Det praktiske har altid været en stor del af Hans Jørgen Søndergaards liv. Før han blev "lønnet af staten", arbejdede han som maskinkonstruktør inden for byggebranchen.
Et kæmpe apparat
Der er mange praktiske opgaver,

der skal et kæmpe apparat op at stå, for at et landsmøde kan komme til at fungere – og fungere godt.
Opmuntrende villighed
Hans Jørgen Søndergaard har mødt en meget stor villighed, når han er ude for at spørge om hjælpere til de mange opgaver.
"Det er meget opmuntrende, at man ofte bare skal spørge en gang, før man får et ja," siger han.
Det er ikke kun villigheden, han er opmuntret over. Han er også lidt imponeret over, at der har meldt sig så mange sponsorer – firmaer, der har baggrund i LM – som vil være med til at dække udgifterne i forbindelse med Landsmødet.
Brug for noget, der samler
Hans Jørgen Søndergaard tror, det er vigtigt at holde landsmøde i LM.
"I en tid, hvor mange kræfter opsplitter og afkristner, er det vigtigt, at der bliver noget samlende i LM. Noget, der kan knytte os sammen, og hvor vi kan dyrke fællesskabet i troen på Jesus Kristus," siger han.
"Vi har brug for at møde og se hinanden – også dem, vi ikke har set og haft kontakt med længe – og tale sammen og blive bekræftet i, at vi stadig er blandt troens folk."

der skal løses, for at et landsmøde kan finde sted.
Hans Jørgen Søndergaard nævner nogle eksempler på sine opgaver: Campingpladsen skal anlægges med el og vand – og det skal der findes folk til. Der skal skaffes tilladelser fra kommunen og politiet. Og så skal han finde folk til mange forskellige opgaver – blandt andet skal han sørge for, at nogle tager sig af værts- og informationsopgaver under landsmødet.
I det hele taget oplever han, at

biografi;

Bonhoeffer provokerer stadig

Kirken må være sig sin identitet bevidst som Kristi legeme og et helligt folk, ellers kan den ikke være lys og salt i verden

AF CARSTEN DALSGAARD
HANSEN

"Herre, vi ved ikke, hvad vi skal gøre, men vores øjne er rettet mod dig" (2 Krøn 20,12).

Den bøn, bad den juedæiske konge Joshafat, da landet var i krig mod blandt andre ammonitterne.

Den tyske præst Dietrich Bonhoeffer gjorde den til sin egen og sin kirkes bøn i 1930'ernes Tyskland, da Hitler og nazismen tromlede frem med uhyggelig og antikristelig styrke.

De oplevede et "Orwelsk 1984", mens vi et par generationer senere snarere oplever det modsatte, et "Huxleysk fagre nye verden".

Alligevel synes lyset fra Bonhoeffer med nærmest profetisk styrke at kunne sprede mørket endnu, så længe efter.

Reagerede prompte

Hvad skal vi frygte mest: Voldtægt eller forførelse, når det gælder at falde fra den levende Gud?

For Bonhoeffer med flere

kom det brat, og de reagerede prompte. Allerede i 1933 tilsluttede 6.000 præster sig Præsternes nødforbund og året efter – i 1934 – dannedes Den bekendende kirke.

Nye biskopper, som svor troskab til Hitler, og som ville bøje sig for "arierparagraffen", blev indsat i Rigskirken, og det teologiske projekt var "den positive kristendom", hvor alt jødisk og gammeltestamentligt skulle renses ud. Synd og nåde, bod og ydmyghed skulle erstattes af ære og værdighed, stolthed og styrke.

Angreb mod sekularisme
"Hvad er kirken?" og "hvordan være kirke midt i verden?"

Det var de store spørgsmål for Bonhoeffer. For ham var det afgørende, at kirken for at kunne være lys og salt i verden, er sig sin identitet bevidst som Kristi legeme og et helligt folk.

Ikke mindst Bonhoeffers berømte bog *Efterfølgelse* fra 1937 rummer stærke og klare tanker om de hellige og den synlige menighed.

Bonhoeffer leverede et frontal-angreb mod en moderne sekularisme, hvor Gud er blevet forvist til periferien. Gud skal stå i centrum af vores liv, krævede han.

Samtidig gjorde han sig

I Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche i Berlin er der et mindesmærke for Dietrich Bonhoeffer og andre evangeliske martyrer fra Anden Verdenskrig.

Men at Bonhoeffer skulle have ønsket at pege i den retning – som nogle teologer mener – nægter jeg at tro. Det ville stride mod alt, hvad han i øvrigt stod for.

Eric Metaxas søger da også i sin biografi at forstå Bonhoeffers tanker i sammenhæng med hans liv og øvrige forfatterskab.

Skelne klart

Som elev af Karl Barth havde Bonhoeffer lært at skelne klart og bekende Kristus som midler. Uden en personlig tro på Kristus er vores fromhed påtagethed, og kirken kun en religionsanstalt. Hele hans liv var et opgør med det, som han kaldte den billige nåde.

Det var kampen for den "dyre nåde", det gjaldt. Og det er det stadig. Hvor vejen konkret skal gå for os i dag, overlader Bonhoeffer til os selv at finde ud af.

Vi må som han vende vore øjne mod Himlen og bede kong Joshafats bøn.

nogle dybe og svært forståelige tanker i personlige breve fra fængslet til sin nære ven Eberhard Bethge. Tanker om en "religionsløs kristendom" og om, hvordan den Gud, som lod sig trænge

ud af verden og op på korset, kan komme det moderne såkaldt myndiggjorte menneske i møde.

Ikke tilpasse sig
I efterkrigstidens Europa er

sekulariseringsprocessen eskaleret, og teologisk har kirken forsøgt at tilpasse sig og gøre sig til ét med verden. Ikke mindst her i Danmark, hvor de store ånder hedder Sløk og Løgstrup.

Historien om et åndeligt fyrtårn, som stadig lyser op og viser vej

BOGANMELDELSE
AF CARSTEN DALSGAARD
HANSEN

Eric Metaxas:
Bonhoeffer, præst, martyr, profet, spion
Forlaget Scandinavia 2012

611 sider - 349,- kroner

Endelig en biografi om en af de mest fascinerende skikkelser i nyere tids kirkehistorie, oversat til dansk. Mere end 600 tætskrevne sider med et væld af citater og uddrag fra dagbogsop-tegninger og breve.

En flot bog, som desværre

skæmmes af en oversættelse, som bærer præg af både hastværk og lastværk. Det er synd for både os læsere og for forfatteren, som har gjort et stort og godt stykke arbejde.

Det mærkes, at Metaxas har en personlig interesse i emnet, og han skriver i et letforståeligt og ikke teologisk-videnskabeligt sprog. Uvæsentligt er det heller ikke, at Metaxas' eget åndelige ståsted er evangelisk.

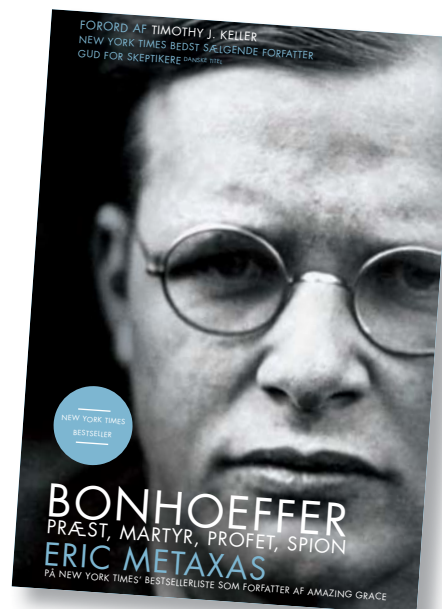
Desværre er det med Bonhoeffer som med andre store ånder, Luther for eksempel eller Kierkegaard, at der i eftertiden er vidt forskellige meninger om, hvordan

de skal forstås.

Metaxas forsøger at tegne et samlet billede af Bonhoeffer og lægger mere vægt på hans høje integritet som menneske og som kristen end på nogle ufærdige og fragmentariske teologiske overvejelser, som en senere tids teologer ynder at fabulere over.

Til Scandinavias ros skal det siges, at timingen med at udgive denne omfattende biografi om Bonhoeffer er rigtig. Han har meget at sige ind vores aktuelle åndelige situation i dag.

Læs bogen trods dens dårlige dansk. Den kaster lys i mørket.

Debat;
» Klart og
befriende

AF RITA OG SVEN AAGE
PAULSEN
RØDDING

Tak til Karl Haahr for en klar og modig holdning angående medlemskab af folkekirken.

Og så var det befriende at læse Ditte Olsens indlæg. Du sætter ord på noget, som mange af os tænker.

En sætning, vi nylig læste: Bøn påvirker den hånd, som styrer verden!

debat;

Thorkil Ambrosen; Det påvirker at blive i folkekirken, når man skal sidde omkring bålet med alle og enhver

Debat er spalten, hvor læserne kan komme til orde og er dermed udtryk for skribentens egen holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte indlæg, der fylder mere end 2.000 anslag inklusive mellemrum.

» Brug kirkehistorien med forsigtighed og ydmyghed

AF JENS OLE CHRISTENSEN
GENERALSEKRETÆR

Der var to indlæg i sidste nummer af avisen, som direkte eller indirekte kunne læses som kommentarer til min klumme om folkekirken. Her bare et par korte replikker.

Først til Ditte Olsen: Selv om vi har valgt forskelligt i spørgsmålet om folkekirke og frimenighed, fornemmer jeg, at vi på afgørende punkter har fælles verdensbillede, nemlig at vi ønsker at drive mission der, hvor vi er,

og give hinanden frimodighed til det.

Det vil jeg hermed bare kvittere for.

Peter Olofson spørger, hvad det gør ved os selv at forblive i folkekirken. Et helt relevant spørgsmål. Personligt er jeg ikke i tvivl om, at ønsket om at overleve i folkekirken og det folkekirkelige ønske om stort set at rumme alt indebærer en fristelse for os. Her har vi brug for både relevant advarsel, gode broderlige samtaler og forbøn.

Men når Peter Olofson begrunder sin advarsel med

historiske (præste-)eksempler, er der for mig at se grund til at advare mod at læse historien for entydigt: Det er sagtens muligt at pege på eksempler på missionspræster, som op gennem det 20. århundrede delte deres prædikestol med for eksempel tidehvervspræster, og på markeret bibeltro præster, som valgte at lade sig ordinere med kvindelige præster i processionen.

Og hvis vi skal blive i LM's eget hus: Frem til 1962 havde LMH en forstander, der bevidst ikke markerede

modstand mod ordningen med kvindelige præster, og i årtier havde skolen en ledende lærer, der var gift igen efter skilsmisse. I 1960'erne havde LM's teologiske organ *Budskabet* en kvindelig redaktør, som undertiden holdt foredrag på prædikantmøder.

Mit eneste anliggende med disse eksempler er at understrege, at når vi bruger kirkehistorien i en aktuel debat, skal vi gøre det med forsigtighed og ydmyghed.

Generationerne før os var også ofte i uklare og ugenemskekelige situationer.

» Skyldes det folkekirken eller påvirkning fra tidsånden?

AF OLE REUSS SCHMIDT
KASTRUP

Replik til Peter Olofson

Du skriver til sidst i et læserbrev i det sidste nummer af T&M dette spørgsmål:

"Hvad gør det ved os at forblive i folkekirken?" Og du svarer selv: "Noget tyder på, at en del præster skifter lære". Hvorpå du remser flere ting op vedrørende tjenestedeling kønnene imellem.

Du har ganske ret i, at hvis man bryder ud og danner en frimenighed, så bliver man fri for disse præster, der har skiftet lære. Så har man fået

renset ud i det. Desværre vil der med overvejende sandsynlighed lynhurtigt opstå et nyt problem: Har man nu fået renset nok ud?

Og hvis nogle i den nye frimenighed ikke synes det, så må de jo bryde ud en gang til, før de når frem til den helt rigtige menighed. Og hvad så, når der også her viser sig et lille område, hvor selv denne menighed heller ikke er helt rigtig på den?

Både erfaringen og kirkehistorien viser, at sådan kan det let gå, hvis man forsøger at stifte en renere kirke.

Noget helt andet er, at udglidning i forhold til spørgs-

målet om tjenestedeling næppe har noget med forbliven i folkekirken eller ej at gøre - det har derimod noget med påvirkning af tidsånden at gøre.

Der findes her i landet en række frikirker, der gennem årtier har holdt sig strengt adskilt fra folkekirken, og i disse frikirker er der, så langt som jeg er orienteret, tale om præcis den samme udglidning med hensyn til tjenestedeling, som der er tale om i folkekirken.

Hvis du vil sikre dig selv og dine menighedsfæller mod udglidning i dette spørgsmål, så er det slet ikke spørgs-

målet om folkekirke eller ikke-folkekirke, det drejer sig om, så drejer det sig i stedet om at undgå påvirkning fra tidsånden. Og dette er meget sværere end blot at melde sig ud af folkekirken.

Gennem 144 år har man i LM gået på to ben. Det ene hedder folkekirken, med alle de fordele, der er forbundet med dette, det andet hedder missionshuset, med alle de fordele, der findes her. Samlet set har der været tale om intet mindre end en genial ellipsestruktur, der gennem alle disse år har vist sin helt store styrke, og som er værd at bevare, også i dag.

» Lægmandslinjen og folkekirken og inspiration fra Norge

AF THORKIL AMBROSEN
GØRLØSE

Ludvig Hope (1871-1954) norsk prædikant, der blandt andet var tilknyttet Norsk Luthersk Misjonssamband, forfatter til en række bøger og tilhørende den kirkekritiske del af lægmandsbevægelsen, sagde i 1920, da den norske menighedsrådslov blev vedtaget:

"Brødre, brug ikke jeres kraft på at organisere statskirken, den lader sig ikke organisere. Men brug jeres ret, bøn og forsagelse til, som Guds folk, at få vores hele ret i statskirken: Vores Bibel, vores nadverbord, og vores dåb."

I Lov og Evangelium num-

mer 7, september 2012 skriver Per Bergene Holm om dette og fortæller, at Hope kunne glæde sig over kirkens betydning, men den lokale kirke stod og faldt med præsten, som snart var god, snart var af en anden kaliber. Og i stedet for, at det troende lægfolk kunne præge kirkens udvikling, ville kirkens udvikling komme til at præge lægfolket, og missionshusene ville blive åndeligt udarmede.

Per Bergene Holm fortsætter med at skrive:

"Længe fulgte det troende lægfolk, særligt i de lavkirkelige organisationer, denne 'lægmandslinje'. Missionshusene var åndelige arnesteder, præget af troskab mod Skriften alene. Denne faste forankring i Skriften

gav en åndelig bevidsthed, frimodighed og kraft, som gjorde, at lægfolket længe stod imod det forfald og de strømninger, som kom til at indtage kirken. Men så skete det forunderlige. Samtidig med, at den kirkelige situation blev stærkt forværret, og der blev langt mellem de gode præster, begyndte missionshusfolkene at indtage menighedsrådene, i særdeleshed fra de traditionelt lavkirkelige kredse. Medens man havde holdt sig væk i en tid med relativt mange gode præster, så indtog man nu menighedsrådene, uanset om præsten var mand eller kvinde, lærte ret eller vrangt. Kirken, som aldrig rigtigt havde anerkendt missionshuset som fuldt

værdig og retmæssig kristen virksomhed, vendte sig til de lavkirkelige og ville have dem med. Det føltes nok godt for mange med denne anerkendelse, og det var vanskeligt at sige nej."

Standpunkter, man på Skriftens grund frimodigt havde hævdet tidligere, blev det vanskeligere at forsvare rundt om den kulild, hvor man nu sad.

At læse det foranstående er næsten en gentagelse af, hvad der er set i Danmark, og jo, det påvirker at blive i folkekirken, når man skal sidde omkring bålet med alle og enhver.

Det beskrev også Peter Olofson i Tro og Mission den 31. august 2012 på en meget klar og forståelig måde.

leder; "Stueren" porno?

DA BILLEDPORNOGRAFIEN BLEV legaliseret i 1969, blev det fra nogle tilhængeres side gjort gældende, at pornoens frigivelse ville gøre pornoen uinteressant. Man kunne derfor forvente, at den nye lov ville betyde mindre porno i det offentlige rum.

Vi kan roligt konstatere, at dette synspunkt var håbløst naivt, og at det kom til at gå helt anderledes. Legaliseringen af pornoen førte ikke til pornoens afvikling. Tværtimod har pornografien oversvømmet det offentlige rum og ikke mindst internettet, og den er blevet stadig mere grænseoverskridende i sit indhold.

Det sidste skridt i pornoens udbredelse er bogen "Fifty Shades of Grey" (på dansk: Fanget), som efter sigende er læst af 40 millioner læsere verden over.

DET "EPOKEGØRENDE" VED denne bog er tilsyneladende ikke så meget dens indhold. Der er ikke tale om billedpornografi, men om prosa, og bogen har fået dårlige anmeldelser i den danske presse.

Det nye er derimod bogens målgruppe, som er kvinder. Hidtil har pornoindustrien og især billedpornografien i overvejende grad haft mænd som målgruppe. Pornografien har også i høj grad repræsenteret et nedværdigende kvindesyn. Det er på den baggrund ikke overraskende, at det i Danmark har været kvinder, der har stået forrest i kampen mod pornoens udbredelse i det offentlige rum for eksempel i bevægelsen "Pornofrit miljø".

Når en pornobog til kvinder nu bliver en bestseller, er det udtryk for, at pornoen tager endnu et stort skridt ind i det offentlige rum, og det er symptomatisk, at bogen kan købes i Netto.

Pornoen er godt på vej til at blive "stueren" i det danske samfund.

DER ER DERFOR endnu en gang grund til at advare mod pornografiens omklamring af det offentlige rum. Og der er især grund til at påpege skadevirkningerne af den i en tid, hvor stadig flere mennesker anser den for stueren.

Gud har skabt mennesket som mand og kvinde, og det seksuelle samliv er en stor velsignelse fra ham, givet til udfoldelse inden for ægteskabet mellem en mand og en kvinde.

Pornoen er et angreb på Guds gode vilje med menneskelivet. Den isolerer sex fra den forpligtende og gensidige kærlighed i ægteskabet og er i praksis et angreb på ægteskabet.

Pornoen skaber fantasier og mental utroskab. Den fører mange ind i en usund afhængighed, som skaber menneskelig forarmelse og ensomhed - det stik modsatte af Guds gode hensigt.

Porno påvirker os med et både urealistisk og forvrænget syn på seksualitet.

Derfor: Lad bøgerne ligge på Nettos hylder, sæt et pornofilter i computeren, og arrangér i stedet en romantisk aften for din ægtefælle!

Birger Reuss Schmidt
ansv. redaktør

tro & mission

inspiration | nærvær | holdning

Days of Gospel: 25.-27. januar 2013
Se mere på www.lm-musik.dk

Frivillig video- medarbejder søges

**Missions-engagement handler om andet end
forbøn og indsamling. Også formidling er vigtigt!**

Er du interesseret i at formidle via video og har erfaring med videoredigering, så har vi brug for dig. LM søger 1-2 frivillige medarbejdere, som vil hjælpe med at fremstille/redigere små videospot bl.a. fra vores missionslande. Er du interesseret? Så kontakt grafiker Amalie Puggaard Poulsen på app@dlm.dk.

Luthersk Mission
 Industrivænget 40, DK-3400 Hillerød

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26, 3400 Hillerød
 Tlf. 48 26 56 00
 apoteker Troels Hansen

www.frederiksborg-apotek.dk

Apoteket har døgnvagt

- Bibeltime hver formiddag
- God tid til afslapning
- Mulighed for udflugt på egen hånd

23. februar - 2. marts

Rejseledere: Mette & Børge Haahr, Andersen

Pris: Kr. 8.495,- pr. person i dob. vær.

Inkl. halvpension på Tenerife

Bestil program for turen

75 92 20 22

fxr@felixrejser.dk

www.felixrejser.dk

"HUSMOR" SØGES TIL VIDEBÆK KRISTNE FRISKOLE

Da vores trofaste rengøringsassistent gennem mange år går på pension, søger vi pr. 1. oktober 2012 hendes afløser.

Vi kan tilbyde en meget spændende stilling, hvor du som "husmor", har ansvaret for koordinering af rengøringen, bl.a. med vores ældste elever, der også varetager en del rengøringen på skolen. Derudover vil opgaver som indkøb, rengøring, ansvarlig for traktementer ved forskellige lejligheder, at pynte og skabe hyggelige rammer, også være blandt de mulige opgaver.

Du skal personligt kunne stå inde for skolens kristne værdier og i øvrigt være serviceminded, fleksibel, have ordenssans og god humor.

Stillingen er en deltidsstilling på 22 timer pr. uge. Arbejdstiden er primært 13.00 - 17.00, mens den øvrige tid flekses til indkøb, deltagelse ved særlige dage på skolen, samt hovedrengøring.

Løn efter gældende overenskomst mellem FKF og Krifa.

Kontakt skoleleder Jesper Storbjerg Friis på tlf. 97 17 23 24.

Ansøgningen sendes til skolen senest kl. 8.00 mandag den 24. september 2012, på nedenstående adresse eller på mail til: vkfri.681009@skolekom.dk

Ansættelsessamtaler afholdes i uge 39 eller 40.

Videbæk kristne Friskole

Ternevej 1 · 6920 Videbæk
 Tlf. 97 17 23 24 · www.vkfri.dk

2-vær. andelslejlighed i
 Risskov på 65 kvm sælges.
 Godkendt til forældre køb.
 Pris: 825.000, kr. 2175 kr./
 mdr i fællesudgifter. Overtagelse: 1. oktober eller derefter. Tjek www.boligkontakten.dk, sagnr: 68047. Ring til 28106064 / thomasrasmussen.mail@gmail.com.

Lone Dalsgaard

Psykotераpi
 & supervision
 af ledere

www.lonedalsgaard.dk

mindeord;

Torsdag den 14. juni fik Mie Nørager lov til at flytte hjem til Jesus, 83 år gammel.

Hun var rejseklar. Efter et fald, hvor hun brækkede skulderen, sov hun få dage efter ind i troen på den frelser, der har hjulpet gennem et langt liv.

Mie blev meget svækket på syn og hørelse de senere år, så hun havde det bedst med ikke at være blandt de mange, men det var utrolig godt at besøge hende. Hun havde en god hukommelse og et lyst sind, talte altid positivt om andre.

Mie mistede sin mand, Jens Nørager, som 48-årig og var enke i 36 år.

Sønner Ejler Nørager Andersen, som forestod begravelsen ud fra Nr. Vium Kirke, mindedes sit barndomshjem som et godt og trygt sted for ham, Ginne og Kaj. Hjemmet blev også åbnet for søndagsskole for børnene i Egeris.

Ejler mindede også om sin mors store kærlighed

til missionen. Selv om pengene kunne være små, og det kneb med at få dem til at slå til huslejen, sendte hun 1.000 kroner ekstra til missionen - hun kendte velsignelsen ved at give.

LM i Vorgod har nydt stor velsignelse fra hjemmet. Jens var formand i manre år, og Mie var ikke bange for at give en hjælpende hånd, når det gjaldt køkkenet - også på sommerlejrerne i Hemmet og Virksund - ligesom hun var med i juniorarbejdet i mange mange år. Vi takker Gud for, hvad vi fik gennem Mie.

Æret være Mies minde.

Gerda og Egon Kristensen
 Vorgod

Tro & Mission bringer gerne mindeord. Et passende omfang vil være 1.000 anslag inklusive mellemrum - med mindre særlige forhold gør sig gældende. Er det længere, forbeholder redaktionen sig ret til at forkorte det.

Anne Haahr Nielsen, Ølgod, døde den 27. juli - fire dage efter hendes 86 års fødselsdag.

Hun er født og opvokset på en slægtsgård (Haahr-slægten). Hendes bedstefar var på aftægt i hjemmet, og det mindedes hun som noget godt - hvis man nævnte det, var hun rigtig med.

Hun blev gift med Christian Nielsen fra Holmsland. De overtog slægtsgården - efter en kort tid på en anden gård. Gården er i dag ejet af femte generation af slægten.

I kirken talte Laurids B. Jakobsen ud fra ordene fra dødsannoncen: Jesus har hentet Anne hjem til sig, Joh 3,14-16 og om hendes rige slægtsarv.

Ved mindesamværet havde flere fra familien ordet og mindede om hendes stille og medlevende liv til velsignelse for mange.

Anne og Christian havde i mange år deres åndelige hjem i Krusbjerg Missionshus, hvor de var medhjælpere, og der har også deres børn og børnebørn deres virke i dag.

Vi mindes Annes interesse for missionskredsen og samvær om Guds ord - nu er hun hentet hjem.

Det bliver ikke så let for dig, Christian, at undvære din hustru, selvom det var dig, der skulle hjælpe hende meget den sidste tid.

Jørgen Haahr
 Ølgod

LANDSMODE.DLM.DK

Besøg os på Efterskolernes Dag!
 Søndag d. 30. september kl. 13-17

www.solgaarden.dk

www.lime.dk

www.saedding.dk

www.stubbekoebingefterskole.dk

Svarpanel: terapeut Ellen Esmarch Pedersen, daglig leder af KPI Carsten Hjorth Pedersen, læge Anne Marie Rask, cand. theol. og frimenighedspræst Peter Rask og socialrådgiver Yvonne Solgaard

spørg;

Det kræver arbejde at være gift

Hej Brevkasse

Hvad kan vi gøre som menighed og enkeltperson for at støtte ægteskaber?

Pludselig hører man, at ægtepar, som ser velfungerende ud, er gået fra hinanden. Og jeg tænker: Hvad kunne jeg/vi have gjort og sagt, så de havde kunnet få hjælp, inden det gik så galt? Tilsyneladende er det øgede udbud af parkurser ikke nok.

Og vi taler jo heller ikke tit om kriser i forholdet, når vi mødes i missionshuset eller i bibelkredsen.

Med venlig hilsen
Den afmægtige

Kære Afmægtige

Tak for dit spørgsmål. Du rører ved en problemstilling, som desværre synes at blive mere og mere påtrængende og aktuel, og som giver anledning til stor smerte og sorg for dem, som er direkte

involverede, og deres nærmeste familie og venner.

Vi tror, at vi som enkeltpersoner og menighed skal være endnu mere opmærksomme på at "klæde kærestepar og nygifte på" til at gå ind i forpligtende parforhold. Der tilbydes allerede rådgivning og kurser mange steder. Det er glædeligt, og det ville være godt, hvis det var noget helt naturligt for alle at gennemgå et sådant forløb.

Giv et realistisk billede af ægteskabet

Vi mener også, det er meget vigtigt, at vi, som lever i ægteskaber, er åbne om vores parhold på en sådan måde, at vores unge får et realistisk billede af, hvad det vil sige at elske og ære i medgang og modgang. Vi må vise dem, at det er et stykke arbejde at få et forhold til at fungere, at det kræver ven-skab, tillid, overbærenhed

og meget mere. Vi må vise dem, at det kræver villighed til at give og ofre uden beregning på, hvad man får igen.

Her kan vi som par vise vej, så vores unge får et realistisk billede af, hvad det indebærer at være gift. Hvis vi, der har levet i ægteskab i mange år, lever et facadeliv, prigsiver vi vores unge.

Vis, at problemer kan overvindes

Måske skulle vi i vores menigheder arbejde på at etablere medvandring for ægtepar.

Hvis hvert par havde et medvandringsspar, kunne mange problemer tages i opløbet. Det er, mens vi har det godt med hinanden, vi skal arbejde på at blive ved med at have det godt, og det har vi brug for støtte og hjælp til, uanset hvor mange år vi har været sammen.

Og vi har brug for at se,

at problemer kan overvindes, og at man kan komme styrket ud af perioder med vanskeligheder i parforholdet. Her kan vi være gode eksempler for hinanden.

Vi skal også blive ved med at tilbyde kurser og temadage i vores menigheder, hvor der gives hjælp til at passe og pleje forholdet ægtefællerne imellem. Her kan vi som enkeltpersoner være behjælpelige med alt det praktiske omkring sådanne kurser og temadage. Vi kan også hjælpe til med at passe børn, så det kan blive muligt for småbørnsforældre at få alenetid indimellem.

Del bibelkredsene op efter livssituation

Eller hvad med at bryde de normale bibelkredse op en sæson og dele sig efter livssituation, så ægtepar var sammen i en periode - og ligeså med singler og så

videre?

For vi tror, det er rigtig vigtigt, at vi lærer - og det er noget, der skal læres! - at tale med hinanden om forhold, der har med vores hverdagsliv og livssituation at gøre.

Forebyggelse er et nøgleord

For os at se er forebyggelse et nøgleord. Ved at forebygge kan vi være med til at hindre, at ægtepar vælger at blive skilt.

Hvis vi først opdager, at der er krise i et ægteskab, lige før de to er ved at gå fra hinanden, er det ofte for sent.

Derfor tror vi også, at vi med større frimodighed skal spørge til, hvordan vi har det med hinanden. Vi kan være så bange for at blande os, at vi mister muligheden for at være til hjælp i tide.

Endelig tror vi, det er vigtigt, at vi i kristne miljøer bliver bedre til at omfatte dem, der er blevet skilt, med omsorg og inklusion.

Vi er nemlig overbevist om, at arbejdet på at forebygge skilsmisser og omsorg for brudte familier er to sider af samme sag, nemlig at elske sine medmennesker der, hvor de er.

Med venlig hilsen
Carsten og Ellen

Skriv til Tro & Missions brevkasse og spørg om livet med troen. Adressen er: Brevkassen, Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød. Mail: tm@dml.dk. Alle henvendelser behandles fortroligt. Der svares kun på de breve, der kommer i avisen. Alle breve vil fremstå anonymt i avisen.

9 skarpe;

1 Hvilken aktivitet nyder du mest at lave?

Jeg kan godt lide at spille musik, og så nyder jeg de løbeture, hvor benene er gode. Der kan dog godt være lidt langt imellem dem.

2 Hvilken aktivitet hader du mest?

At gøre rent og vaske op har jeg aldrig set det fantastiske i. Det har jeg til gengæld i elektronisk udstyr til samme formål.

3 Hvad er den bedste oplevelse, du har haft i år?

Det var en god oplevelse at læse bogen *Hvor øst og vest mødes*. I bogen er der mange fine eksempler på, hvordan Gud helt konkret handlede i forbindelse med mission i det tidligere kommunistiske Østeuropa. Det var spændende og tankevækkende læsning.

Navn: Kim Jørgensen
Alder: 38 år
Bopæl: København NV
Job: Lærer

Anledning:
Kim er fritidsjournalist for Tro&Mission i København og har skrevet artiklen på side 3.

Kim Jørgensen på museum i Berlin i 2011.

8 Hvad bruger du mest LM's hjemmeside til?

Jeg besøger hjemmesiden, når nyhedsmailen indeholder et link, som jeg gerne vil læse mere om. Ellers er jeg der kun sjældent, typisk for at finde en bestemt information som et telefonnummer eller lignende.

9 Hvad synes du om at være fritidsjournalist?

Min største udfordring er nok, at jeg ikke er så god til at holde mig orienteret om, hvad der sker rundt omkring i de andre kredse i Københavns Afdeling. Jeg er derfor lidt afhængig af, og mest produktiv, når nogen sender mig en mail med et tip eller en forespørgsel. Der sker heldigvis af og til, men der er plads til flere.

4 Hvad er det værste, du senest har været udsat for?

Måske en togtur med DSB, som blev forsinket med halvanden time (50 procent), eller det at vækkeuret igen er begyndt at ringe tidligt om morgenen. Det har det ellers ikke gjort i en del uger. Begge dele hører dog til i afdelingen for småting.

5 Hvad siger din familie, at din fremherskende egenskab, er?

Det kan jeg kun gisne om, men ord som grundig og tålmodig kunne være mulige bud. De er som regel også tilfredse med maden, når de kommer på besøg. Modsat vil de nok mene, at jeg godt kunne være lidt mere socialt anlagt.

6 Hvad er det bedste ved det kristne fællesskab, du kommer i?

Jeg kommer i Nordvestkirken og nyder meget at være sammen med min cellegruppe. Vi mødes hver fredag aften til spisning og bruger derefter aftenen på at snakke om aktuelle ting i vores liv, kigge nærmere på søndagens prædiketekst eller lytte til en prædiken.

7 Hvad er du optaget af lige nu?

Da jeg interesserer mig for cykelløb, følger jeg med i Spanien Rundt. Der er masser af bjergafslutninger, som er ret spændende. Det var også interessant at se, at Alberto Contador nåede at finde "formen", inden løbet sluttede.

bagvendt;

Bagvendt bliver skrevet på skift af efterskoleforstander Rasmus B. Houler, missionær Annelise Clausen og leder af frivillige i Københavnerkirken Helene Hammer Pihl

Fisk og farver

AF ANNELISE CLAUSEN
SIEM REAP

To livligt springende fisk i en bæk. Det er motivet for korsstings-

broderiet, jeg er i gang med som hobby. Jeg synes, at billedet forestiller Axel og mig. Vi trives jo som fisk i vandet med vor cambodjanske missionærtilværelse. Broderiet er meget stort og kompliceret. Der er 71 forskellige farver garn. 28 af dem er grønne. Tænk, at der findes så mange grønne nuancer! Når vi færdes i naturen, ser jeg mangfoldigheden af nuancer

bedre, fordi min hobby har åbnet mine øjne for det. Og der er flere end 28 grønne derude! Skaberen håndterer farveskalaen endnu bedre end de kinesiske håndarbejdskunstnere, der har udarbejdet planen for mit broderi! Jeg har lagt mærke til, at et mellemgrønt felt i broderiet ser lyst ud, når de omgivende nuancer er mørke, men ser mørkt ud, når

omgivelserne er lyse. Den selv samme nuance ser forskellig ud afhængig af det, der er uden om. Er det et tilsvarende fænomen, der gør sig gældende, når vi LM-venner ser på en og samme problematik, men kommer til modsatrettede konklusioner? Har vi et lyst tankesæt med os i bagagen fra vort liv med for eksempel folkekirken, eller er det mørke erfaringer, der sætter sit præg,

og bliver bestemmende for vores holdning? Når jeg broderer, er resultatet afhængigt af, at jeg holder mig til arbejdsplanen. Når jeg aflæser den, må jeg se fuldstændig bort fra mine egne lyse eller mørke opfatelser. De må ikke have indflydelse på min aflæsning af farvesymbolerne på arbejdsplanen. Det, jeg finder der, er sandheden, og fører til det rigtige resultat.

Tro & Mission, Industrivænget 40, 3400 Hillerød

POST

DANMARK

ID-nr. 42591

Maskinel Magasinpost

Udbringes senest

Lørdag d. 15. september 2012

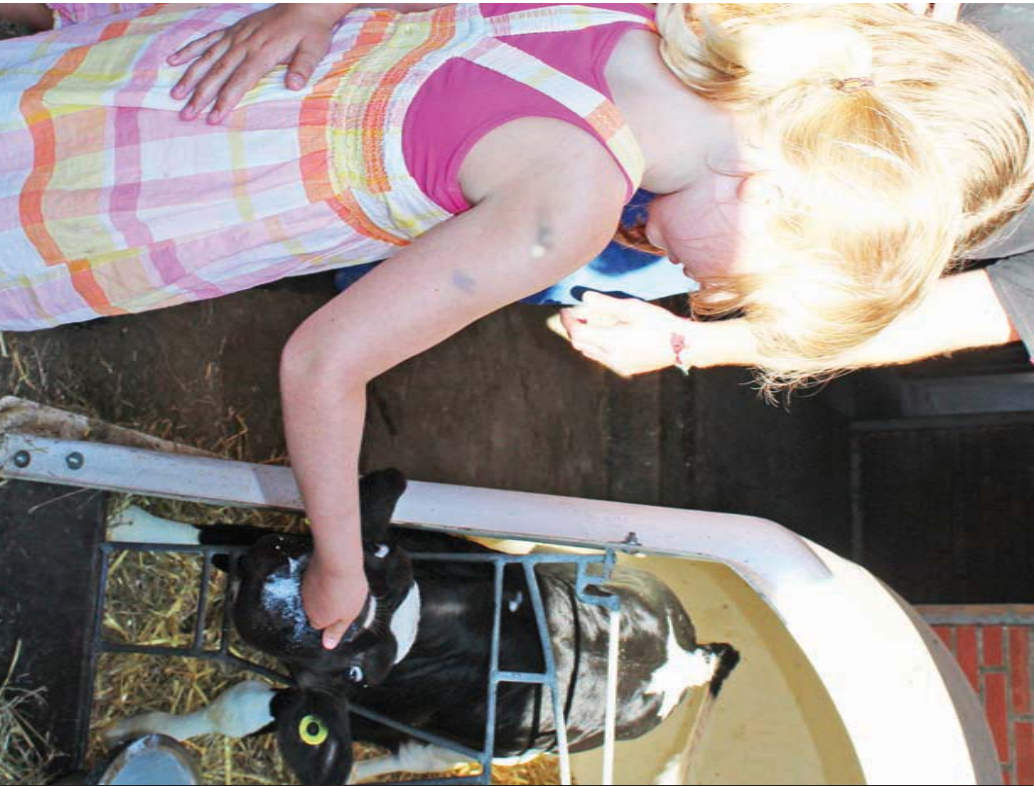
lm
LUTHERSK MISSION

tro & mission
inspiration | nærvær | holdning

17

14. september 2012
Årgang 112 · Løssalg 20 kr.

Som kirke- og kulturmedarbejder i Herstedvester fængsel skal Ulrick Thiesen udøve sjælesorg og åndelige vejledning blandt fangerne i fængslet

Bondegårdstræf;
Hver uge inviterer LM-kredsen i Østerlars på Bornholm til Bondegårdstræf på Løkkegård. Tilbudet er en blanding af samvær om Guds ord og samvær med køer og kalve

.....4

Der har været en lille vækkelse i Fjendeskoven i Cambodja. 10 nye kristne er blevet døbt. Khmer-kirken og LM-missionærer har stået for undervisning

.....5

